

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1666/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1766/92 muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1667/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, riisin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 3072/95 muuttamisesta 3
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1668/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, erityistoimenpiteistä silkkiäistoukkien kasvatuksen edistämiseksi annetun asetuksen (ETY) N:o 845/72 muuttamisesta 6
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1669/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 2467/98 muuttamisesta 8
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1670/2000, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999 muuttamisesta 10
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1671/2000, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000, asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta väliaikaiseksi poikkeukseksi tuotaessa tullitta olutta Suomeen 11
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1672/2000, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muuttamisesta kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun sisällyttämiseksi kyseiseen järjestelmään 13
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1673/2000, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000, kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 16
- Komission asetus (EY) N:o 1674/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 23
- Komission asetus (EY) N:o 1675/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, voimavähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 58. erityisessä tarjouskilpailussa 25

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 1676/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 230. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voiljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta	27
Komission asetus (EY) N:o 1677/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, voim ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa	28
Komission asetus (EY) N:o 1678/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, rasvatto man maitojauheen vähimmäismyyntihinnan vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2799/ 1999 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyn 14. erityisen tarjouskilpailun puitteissa	29
Komission asetus (EY) N:o 1679/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyin voim viimeisestä varastonsaa pumispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta	30
Komission asetus (EY) N:o 1680/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 1173/2000 määrättyjen naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuussa 2000 jätettyjen tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä Viron, Latvian ja Liettuan osalta	31
Komission asetus (EY) N:o 1681/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille an netun asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta	32
Komission asetus (EY) N:o 1682/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta	34
Komission asetus (EY) N:o 1683/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Ranskan merentakai siin departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92 muuttamisesta	36
Komission asetus (EY) N:o 1684/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 14. tarjouskil pailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta	38
★ Komission asetus (EY) N:o 1685/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, neu voston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta	39
Komission asetus (EY) N:o 1686/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille	49
Komission asetus (EY) N:o 1687/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan	51
Komission asetus (EY) N:o 1688/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä	53
Komission asetus (EY) N:o 1689/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotei siin sovellettavien tukien vahvistamisesta	55

Komission asetus (EY) N:o 1690/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	57
Komission asetus (EY) N:o 1691/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin järjestelmän mukaisesti	60
Komission asetus (EY) N:o 1692/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti	62
Komission asetus (EY) N:o 1693/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta	64
Komission asetus (EY) N:o 1694/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti	66
Komission asetus (EY) N:o 1695/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta	68
* Neuvoston direktiivi 2000/47/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000, direktiivien 69/169/ETY ja 92/12/ETY muuttamisesta väliaikaisten määrällisten rajoitusten osalta tuotaessa olutta Suomeen	73
* Komission direktiivi 2000/52/EY, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2000, jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta	75

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/480/EY:

- * **Komission päätös, tehty 8 päivänä heinäkuuta 1999, Ranskan myöntämästä tuesta Crédit Agricole -konsernille notaaritalletusten vastaanottamiseen ja säilyttämiseen maaseutukunnissa ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2147)**

2000/481/EY:

- * **Komission päätös, tehty 14 päivänä heinäkuuta 2000, "RINAVE — Registro Internacional Naval, SA" -laitoksen hyväksymisestä neuvoston direktiivin 94/57/EY mukaisesti ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1876)**

2000/482/EY:

- Komission päätös, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2000, Botswana, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2313)

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1666/2000,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000,
vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1766/92 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdassa säädetään interventiohinnan kuukausittaisista korotuksista. Tämän järjestelmän tavoitteena on ottaa tiettyssä määrin huomioon viljojen varastoisesta yhteisössä aiheutuvat varastointi- ja korkokustannukset sekä markkinoiden tarpeita vastaavan varastojen purkamisen välttämättömyys. Yhteisten markkinajärjestelyjen uudistukseen Agenda 2000:n puitteissa sovelletun lähestymistavan mukaisesti ja jotta tuottajat voivat järjestää tuotantonsa useiden vuosien ajaksi, olisi vahvistettava kuukausittaisten korotusten lukumäärä ja suuruus ilman aikarajoituksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tulevaisuudessa mahdollisesti tarpeellisia tarkistuksia.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 muuttamisen yhteydessä olisi samalla lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi kumottava vanhat säännökset, jotka eivät ole ajankohtaisia.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1766/92 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Interventiohintaa korotetaan kuukausittain liitteessä D olevan taulukon mukaisesti.”

⁽¹⁾ EYVL C 86 E, 24.3.2000, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2) Kumotaan 20 ja 22 artikla:

3) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

1. Komissiota avustaa viljan hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä."

4) Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE D

Interventiohintaan sovellettavat kuukausittaiset korotukset

(euroa/t)

Kuukausi	Markkinointivuosi 2000/2001	Markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen
Heinäkuu	—	—
Elokuu	—	—
Syyskuu	—	—
Lokakuu	—	—
Marraskuu	1	0,93
Joulukuu	2	1,86
Tammikuu	3	2,79
Helmikuu	4	3,72
Maaliskuu	5	4,65
Huhtikuu	6	5,58
Toukokuu	7	6,51
Kesäkuu	7	6,51"

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GLAVANY

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1667/2000,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000,
riisin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 3072/95 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdassa säädetään interventiohinnan kuukausittaisista korotuksista. Tämän järjestelmän tavoitteena on ottaa tietyssä määrin huomioon riisin varastoimisesta yhteisössä aiheutuvat varastointi- ja rahoituskustannukset sekä markkinoiden tarpeita vastaavan varastojen purkamisen välttämättömyys. Yhteisten markkinajärjestelyjen uudistukseen Agenda 2000:n puitteissa sovelletun lähestymistavan mukaisesti ja jotta tuottajat voivat järjestää tuotantonsa useiden vuosien ajaksi, olisi vahvistettava kuukausittaisten korotusten määrä ilman aikarajoituksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tulevaisuudessa mahdollisesti tarpeellisia tarkistuksia. Kun otetaan huomioon hintatason vakaus ja korkokanta, on perusteltua säilyttää kuukausittaisten korotusten määrä tämänhetkisellä tasolla.
- (2) Riisintuottajien tukijärjestelmän osalta asetuksen (EY) N:o 3072/95 6 artiklassa vahvistetaan kunkin tuottajavaltion kansallinen perusviljelyala lukuun ottamatta Ranskaa ja Kreikkaa, joille määritellään kaksi perusviljelyalaa; olisi hyväksyttävä Kreikan pyyntö sisällyttää Kavalan ja Etolia-Acarnanian hallintoalueet saman perusviljelyalan piiriin, johon Thessalonikin, Serresin ja Ftiotidan hallintoalueet kuuluvat, koska riisin viljely on kaikilla näillä hallintoalueilla perinteistä viljelyä. Kunkin perusviljelyalan kokonaispinta-ala ja korvausmäärä pysyvät muuttumattomina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 muuttamisen yhteydessä olisi samalla lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi kumottava vanhat säännökset, jotka eivät ole ajankohtaisia.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 3072/95 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Interventiohintaa korotetaan kuukausittain kunkin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun neljän kuukauden aikana. Tällä tavalla saatu heinäkuun hinta on voimassa 31 päivään elokuuta.

Markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen kukin kuukausittainen korotus on 2 euroa tonnilta.”

⁽¹⁾ EYVL C 86 E, 24.3.2000, s. 3.

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 (EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2) Korvataan 6 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Korvauksen määrät vahvistetaan seuraavasti:

	(euroa/hehtaari)		
	1997—1998	1998—1999	1999—2000 ja seuraavat
Espanja	111,44	222,89	334,33
Ranska			
— emämaa	96,35	192,70	289,05
— Guyana	131,80	263,60	395,40
Kreikka			
— Thessalonikin, Serresin, Kavalan, Etolia-Acarnanian ja Ftiotidan hallintoalueet	131,27	262,55	393,82
— muut hallintoalueet	131,27	262,55	393,82
Italia	106,00	212,00	318,01
Portugali	106,18	212,36	318,53

Tuotannon ohjaamiseksi paremmin, korvausten määrää voidaan lajikkeesta riippuen vaihdella korotuksilla tai alennuksilla.

Korvausmaksut maksetaan 16 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana meneillään olevan markkinointivuoden alettua.

4. Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle kansallinen perusala. Ranskalle ja Kreikalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat vahvistetaan seuraavasti:

Espanja:	104 973 ha
Ranska:	
— emämaa	24 500 ha
— Guyana	5 500 ha
Kreikka:	
— Thessalonikin, Serresin, Kavalan, Etolia-Acarnanian ja Ftiotidan hallintoalueet	22 330 ha
— muut hallintoalueet	2 561 ha
Italia:	239 259 ha
Portugali:	34 000 ha.”.

3) Kumotaan 20 artikla.

4) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

1. Komissiota avustaa vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 (*) 23 artiklassa perustettu viljan hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

(*) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GLAVANY

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1668/2000,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000,
erityistoimenpiteistä silkkiäistoukkien kasvatuksen edistämiseksi annetun asetuksen (ETY) N:o 845/
72 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 845/72 ⁽⁴⁾ säädetään yhteisössä kasvatettujen silkkiäistoukkien yhteisön tuen määrän vuotuisesta vahvistamisesta. Yhteisten markkinajärjestelyjen uudistukseen Agenda 2000:n puitteissa sovelletun lähestymistavan mukaisesti ja jotta tuottajat voivat tehdä pitkän aikavälin tuotanto-ohjelmia, tuki olisi vahvistettava ilman aikarajoituksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tulevaisuudessa mahdollisesti tarpeellisia tarkistuksia.
- (2) Tuen määrä olisi vahvistettava siten, että silkkiäistoukkien kasvattajille taataan kohtuullinen elintaso.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 845/72 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 845/72 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Perustetaan yhteisössä kasvatettujen, yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0106 00 90 kuuluvien silkkiäistoukkien ja yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0511 99 80 kuuluvien silkkiäismunien tuki.

⁽¹⁾ EYVL C 86 E, 24.3.2000, s. 9.

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 100, 27.4.1972, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2059/92 (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 19).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tukea myönnetään silkkiäistoukkien kasvattajille käytettyä silkkiäismunalaatikkoo kohden edellyttäen, että laatikot sisältävät määritettävän vähimmäismäärän silkkiäismunia ja että toukkien kasvatus on suoritettu asianmukaisesti loppuun.

3. Tuen suuruus vahvistetaan 133,26 euroksi käytettyä silkkiäismunalaatikkoo kohti."

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta annetaan 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähimmäismäärää, jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia tietoja ja kaikkia valvontatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on suojella yhteisön taloudellisia etuja petoksia ja muita väärinkäytöksiä vastaan."

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Komissiota avustaa pellava- ja hamppualan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1308/70 ^(*) 11 artiklassa perustettu pellavan ja hampun hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

^(*) EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GLAVANY

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1669/2000,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000,
lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 2467/98
muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että lampaanruhojen perushinta on vahvistettava vuosittain 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti. Siinä säädetään myös, että perushinta tarkistetaan kausittain yhteisön lampaanlihan markkinoiden tavallisen kausittaisen vaihtelun huomioon ottamiseksi. Sovellettavat muuttajat johtavat hintojen vahvistamiseen tässä asetuksessa säädettyllä tasolla.
- (2) Yhteisten markkinajärjestelyjen uudistukseen Agenda 2000:n puitteissa sovelletun lähestymistavan mukaisesti ja jotta tuottajat voivat järjestää tuotantonsa useiden vuosien ajaksi, perushinta olisi vahvistettava ilman aikarajoituksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tulevaisuudessa mahdollisesti tarpeellisia tarkistuksia.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2467/98 seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

- 1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Perushinta vahvistetaan 504,07 euroksi 100 teuraspainokilolta markkinointivuodeksi 2001 ja sitä seuraaviksi markkinointivuosiksi.

Kausittain tarkastettu perushinta, jossa otetaan huomioon lampaanlihan markkinoiden tavallinen kausittainen vaihtelu, vahvistetaan viikkokohtaisesti tämän asetuksen liitteen III mukaisesti.

Jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päättä, markkinointivuosi alkaa tammikuun ensimmäisenä maanantaina ja päättyy sitä edeltävänä päivänä seuraavana vuonna."

- 2) Kumotaan 24 artikla.

- 3) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

"25 artikla

1. Komissiota avustaa lampaiden ja vuohien hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä."

- 4) Lisätään tämän asetuksen liite asetuksen (EY) N:o 2467/98 liitteeksi III.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GLAVANY

⁽¹⁾ EYVL C 86 E, 24.3.2000, s. 11.

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

LIITE

"LIITE III

Kausittain tarkistettu perushinta

(euroa/100 teuraspainokiloa kohden)

Viikko	Perushinta	Viikko	Perushinta
1	515,06	27	483,55
2	518,58	28	481,20
3	522,67	29	480,01
4	525,59	30	479,45
5	528,51	31	478,83
6	531,42	32	478,83
7	534,35	33	478,83
8	537,27	34	478,83
9	539,61	35	478,83
10	541,94	36	478,83
11	543,11	37	478,83
12	543,11	38	478,83
13	541,94	39	478,86
14	540,30	40	478,98
15	538,09	41	479,10
16	534,94	42	479,20
17	532,60	43	479,30
18	529,09	44	480,00
19	525,59	45	480,95
20	520,92	46	482,00
21	515,08	47	483,20
22	509,23	48	486,10
23	502,24	49	490,75
24	496,39	50	496,60
25	491,72	51	503,85
26	487,05	52	511,50"

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1670/2000,
annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,
maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999
muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

on kuullut alueiden komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽⁴⁾ 14 artiklassa säädetään yhteisön tuesta maidon ja eräiden maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille maidon kulutuksen edistämiseksi nuorten parissa. Tämän toimenpiteen arviointi on osoittanut, että maidon jakaminen kouluissa vaikuttaa, joskin rajallisesti, maitotalousmarkkinoiden tasapainoon. Arvioinnissa korostetaan lisäksi, että jos toimenpide poistettaisiin ja vastuu tuetun maidon toimittamisesta koululaisille siirrettäisiin näin ollen jäsenvaltioille, maitotuotteiden saatavuus ja siten niiden kulutus kouluissa alenisi entisestään. Tämän vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden mukaista on jatkaa toimenpidettä, vaikkakin yhteisön tuen määrää alennetaan.

- (2) Jäsenvaltioiden olisi voitava täydentää yhteisön tukea kansallisella tuella, tarvittaessa maitoalalta kerätyillä maksuilla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1255/1999 14 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Yhteisön tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.

3. Yhteisön tuen määrä on täysmaidon osalta 75 prosenttia maidon tavoitehinnasta. Muiden maitotuotteiden osalta tuen määrä määritetään ottaen huomioon kyseisten tuotteiden maitopitoisuus.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. PARLY

⁽¹⁾ EYVL C 89, 28.3.2000, s. 22.

⁽²⁾ Lausunto annettu 3. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 27. huhtikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1040/2000 (EYVL L 118, 19.5.2000, s. 1).

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1671/2000,
annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,
asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta väliaikaiseksi poikkeukseksi tuotaessa tullitta olutta
Suomeen**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY ⁽³⁾, 26 artiklassa myönnetään Suomelle oikeus pitää muista jäsenvaltioista tullitta hankitun oluen määrällinen rajoitus 15 litrana, kuten Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjassa määrätään.

(2) Suomen olisi toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oluen tuontia kolmansista maista ei sallita edullisemmin ehdoin kuin kyseistä tuontia muista jäsenvaltioista.

(3) Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 ⁽⁴⁾ 45 artiklassa säädetään kolmannesta maasta tulevien matkustajien henkilökohtaisiin matkavaroihin sisältyville tavaroille myönnettävästä tuontitullittomuudesta edellyttäen, että tuonti ei ole luonteeltaan kaupallista.

(4) Asetuksen (ETY) N:o 918/83 47 artiklan mukaisesti tuontitullitta tuotavan oluen kokonaisarvo ei saa ylittää 175 euroa matkustajaa kohti. Mainitun asetuksen 47

artiklan toisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioilla on oikeus alentaa tämä määrä 90 euroon 15 vuotta nuorempien matkustajien osalta.

(5) Suomi on pyytänyt lupaa poiketa näistä arvoista ja oluen tullittomaan tuontiin kolmansista maista sovellettavasta määrällisestä rajoituksesta.

(6) Oluen tuonnin rajoittaminen vähintään 6 litraan on asianmukaista ottaen huomioon Suomen maantieteellinen sijainti ja raja-alueilla sijaitsevien vähittäiskauppioiden taloudelliset vaikeudet ja huomattava tulojen menetys, joka aiheutuu kasvaneesta oluen tullittomasta tuonnista kolmansista maista.

(7) On tarpeen asettaa tälle poikkeukselle aikarajoitus matkustajien yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi kaikkialla yhteisössä siirtymäkauden jälkeen.

(8) On aiheellista pitää tämä poikkeus voimassa kaksi vuotta kauemmin kuin muista jäsenvaltioista Suomeen tuodun oluen rajoitus, jotta Suomen vähittäiskauppa sopeutuu uuteen tilanteeseen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetukseen (ETY) N:o 918/83 artikla seuraavasti:

"47 b artikla

Poiketen siitä, mitä 47 artiklassa säädetään, Suomella on oikeus soveltaa 31 päivään joulukuuta 2005 vähintään kuuden litran määrällistä rajoitusta oluen tuontiin tullitta."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2000.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 24. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/99/EY (EYVL L 8, 11.1.1997, s. 12).

⁽⁴⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 355/94 (EYVL L 46, 18.2.1994, s. 5).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. PARLY

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1672/2000,

annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000,

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muuttamisesta kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun sisällyttämiseksi kyseiseen järjestelmään

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen tavoitteet ottaen huomioon markkinatilanne.
- (2) Pellava- ja hamppuala on kokenut perinpohjaisen muutoksen pellava- ja hamppualan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1308/70 ⁽⁵⁾ tultua voimaan. Lähinnä tekstiilikäyttöön tarkoitettujen pitkien kuitujen tuotantoon suuntautuneen perinteisen pellavanviljelyn ja hamppukuitujen perinteisten käyttötapojen rinnalle on tullut uusille lyhyiden kuitujen markkinoille suuntautunut pellavan ja hampun tuotanto. Koska näitä lyhyitä kuituja voidaan käyttää uusiin materiaaleihin, on tärkeää kannustaa niiden tuotantoa myös uutta luovien tulevaisuuden markkinoiden edistämiseksi.
- (3) Houkuttelevuutensa vuoksi asetuksessa (ETY) N:o 1308/70 säädetyt tuet ovat joissakin jäsenvaltioissa saaneet aikaan sen, että viljelyä harjoitetaan yksinomaan tukien saamiseksi. Tämän välttämiseksi toteutetut toimenpiteet ovat mutkistaneet edelleen alan lainsäädäntöä, ja toivotuja tuloksia ei ole aina saavutettu.
- (4) Kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun markkinoilla ilmenneiden ongelmien ratkaisemiseksi olisi säädettävä, että kyseisille tuottajille myönnettävän tuen on vastattava kilpailevista viljelykasveista maksettavaa tukea. Tätä varten ja sovellettavan lainsäädännön yksinkertaistamiseksi nämä alat olisi yhdistettävä asetuk-

sella (EY) N:o 1251/1999 ⁽⁶⁾ käyttöön otettuun tiettyjen peltokasvien viljelijöille tarkoitettuun tukijärjestelmään. Taloudellisen toiminnan jatkumisen kannalta perustelusta pellavan- ja hampunvarsien jalostustuesta säädetään lisäksi kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 ⁽⁷⁾. Jalostustuen on tarkoitus korottaa pellavan- ja hampunvarsien ostohintaa ja lisätä viljelyn kannattavuutta tuottajien kannalta.

- (5) Jotta mahdollistettaisiin joustava siirtyminen viljojen tukitasolle ja saataisiin ratkaistua kuitupellava- ja öljypellavalajikkeiden erilaisten tukijärjestelmien olemassaoloon liittyvät nykyiset ongelmat, kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun tukien määrä olisi vahvistettava samalle tasolle kuin pellavansiementen tuki, joka on puolestaan mukautettava viljojen tukitasolle markkinointivuonna 2002/2003. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklassa kilpaileville viljelykasveille Suomessa ja Ruotsissa säädettyä lisämäärää on perusteltua soveltaa myös pellavaan ja hamppuun.
- (6) Jotta otettaisiin huomioon pellava- ja hamppuviljelysten viimeaikainen sijoittuminen erityisesti jalostuslaitosten läheisyyteen, tukikelpoisuus asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyyn järjestelmään olisi laajennettava koskemaan myös kyseisiä pinta-aloja ja viljelyksiä.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettujen tavoitteiden vääristymisen välttämiseksi on tarpeen säätää, että kuidun tuotantoon tarkoitettua pellavasta ja hampusta maksettavan hehtaarituen saamiseksi on noudatettava määrättyjä viljelyedellytyksiä.
- (8) Hampun osalta olisi säädettävä erityisistä toimenpiteistä, jotta vältetään laittomien viljelysten kätkeminen niiden viljelysten joukkoon, jotka voivat saada pinta-alatukea, ja tätä kautta tuotteen yhteisen markkinajärjestelyn häiriintyminen. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että tukea myönnetään ainoastaan sellaisille pinta-aloille, joilla viljeltyjen hamppulajikkeiden osalta voidaan saada tietyt takeet psykotrooppisten aineiden pitoisuuksista.

⁽¹⁾ EYVL C 56 E, 29.2.2000, s. 17.⁽²⁾ Lausunto annettu 6.7.2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL C 140, 18.5.2000, s. 3.⁽⁴⁾ Lausunto annettu 14.6.2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁵⁾ EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999 (EYVL L 327, 14.12.1999, s. 7).⁽⁶⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2704/1999 (EYVL L 327, 21.12.1999, s. 12).⁽⁷⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 16.

- (9) Varsien jalostustukeen asetuksen (EY) N:o 1673/2000 mukaisesti oikeutettujen määrien tarkastamiseksi on tarpeen sitoa yhteen tuotanto ja tuotantoon käytettävä pinta-ala ja säätää tuottajien vastavuoroisista velvoitteista suhteessa jalostajien velvoitteisiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1251/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa mainittu laskelma tehdään viljan keskisadon perusteella. Jos kuitenkin maissia käsitellään erikseen, maissisatoa käytetään laskentaperusteena maissille ja muiden viljojen kuin maissin satoa viljoille, öljykasveille, pellavansiemenille sekä kuidun tuotantoon tarkoitettulle pellavalle ja hampulle.”

- 2) Korvataan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”pellavansiemenille” ilmaisulla ”pellavansiemenille sekä kuidun tuotantoon tarkoitettulle pellavalle ja hampulle”.

- 3) Korvataan 4 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Viljojen, öljykasvien, pellavansiementen sekä kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun pinta-alatukeen sovelletaan Suomessa ja Ruotsin 62. leveyspiirin pohjoispuolisilla alueilla ja eräillä lähialueilla, joilla vallitsevat vastaavanlaiset maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi tekevät ilmasto-olosuhteet, 19 euron/t lisämäärää kerrottuna pinta-alatuen laskemiseen käytettävällä sadolla.”

- 4) Lisätään artikla seuraavasti:

”5 a artikla

1. Kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun pinta-alatuen edellytyksenä on tapauskohtaisesti asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun sopimuksen tekeminen tai sitoumuksen antaminen.

Kuidun tuotantoon tarkoitettun hampun pinta-alatuen edellytyksenä on lisäksi sellaisten lajikkeiden käyttö, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) on enintään 0,2 prosenttia.

2. Jäsenvaltiot ottavat käyttöön tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastusjärjestelmän vähintään 30 prosentilla kuidun tuotantoon tarkoitettun hampun niistä pinta-aloista, joista on tehty tukihakemus. Jos jäsenvaltio kuitenkin ottaa käyttöön mainitun viljelyn ennakkolupajärjestelmän, vähimmäismääräksi vahvistetaan 20 prosenttia.”

- 5) Korvataan 7 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Korvaushakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 pysyvänä laitumena, pysyvässä viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä. Kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja

hampun viljelyalojen ja myös tähän liittyvän kesannointivelvoitteen piiriin kuuluvien pinta-alojen osalta voidaan kuitenkin esittää tukihakemuksia, kun on kyse alueista, jotka ovat kuuluneet pellava- ja hampun alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1308/70 (*) tuen piiriin vähintään yhtenä markkinointivuotena kaudella 1998/1999—2000/2001.

(*) EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999 (EYVL L 327, 14.12.1999, s. 7).”

- 6) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

- a) lisätään ensimmäiseen alakohtaan kuudennen luettelma-kohdan jälkeen luettelma-kohdat seuraavasti:

— kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta 5 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten ja sitoumuksen yksityiskohtaisia sääntöjä,

— kuidun tuotantoon tarkoitettun hampun osalta erityistarkastustoimenpiteitä sekä menetelmiä, joita käytetään tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittämiseksi”;

- b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta seuraavasti:

— joko edellyttää tuen myöntämiseksi seuraavia:

- tiettyjen siementen käyttöä;
- durumvehnän sekä kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta varmennettujen siementen käyttöä;
- öljykasvien, durumvehnän, pellavansiementen sekä kuidun tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta tiettyjen lajikkeiden käyttöä,

— tai säätää jäsenvaltioiden mahdollisuudesta asettaa kyseiset edellytykset tuen myöntämisen edellytykseksi.”.

- 7) Korvataan liitteessä I oleva IV kohta seuraavasti:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
IV PELLAVA	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V HAMPPU	
ex 5302 10 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.)”

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään lokakuuta 2000 mennessä aluejakosuunnitelmien mahdolliset muutokset kuidun tuotantoon tarkoitettua pellavaa ja hampua koskevien tietojen sisällyttämiseksi niihin.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2001/2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1673/2000,**annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000,****kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liitettävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen. Siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen tavoitteet. Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 ⁽⁵⁾ vahvistettujen pinta-alatukea koskevien säännösten lisäksi kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta on tarpeen säätää sisämarkkinoita koskevista toimenpiteistä, joihin sisältyy pellavan- ja hampunvarsien ensimmäisille jalostajille sekä viljelijöille, jotka antavat varret jalostettavaksi omaan lukuunsa, tarkoitettu tuki.
- (3) Pellavan- ja hampunvarsien tosiasiallisen jalostuksen varmistamiseksi tuen myöntämiselle olisi asetettava tietyt edellytykset, joita ovat erityisesti ensimmäisten jalostajien hyväksymismenettelyn käyttöönottoaminen ja kyseisiä jalostajia koskeva varsien ostosopimusvelvoite. Samoin mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi jalostutukea myönnetään ainoastaan varsien jalostamisen tai kuitujen markkinoillesaattamisen perusteella, jos viljelijä antaa varret jalostettavaksi omaan lukuunsa.
- (4) Yhteisön varojen väärän kohdentamisen välttämiseksi tukea ei pitäisi myöntää ensimmäiselle jalostajalle tai viljelijälle, jos tämän havaitaan keinotekoisesti luoneen vaaditut edellytykset hyödyn tavoittelemiseksi ja siten

sellaisen edun saamiseksi, joka ei vastaa varsien jalostus-tukijärjestelmän tavoitteita.

- (5) Kun otetaan huomioon toisaalta pitkien pellavakuitujen markkinoiden ja toisaalta lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen markkinoiden erityispiirteet, tuki olisi eriteltävä näiden kahden kuituluokan mukaisesti. Jotta voidaan varmistaa sellainen kokonaistuen taso, jolla voidaan taata pitkien pellavakuitujen perinteisen tuotannon jatkuminen edellytyksillä, jotka muistuttavat läheisesti pellava- ja hampupualan yhteisestä markkinajärjestelystä 4 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1308/70 ⁽⁶⁾ säädettyjä edellytyksiä, tuen määrää olisi asteittain lisättävä, jotta otetaan huomioon tuottajalle asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti myönnetyn hehtaarituen asteittainen aleneminen sekä lyhyiden pellavakuitujen tuen poistuminen tietyn ajan kuluttua. Lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen osalta olisi myönnettävä tukea, jonka avulla tietyn ajan mahdollistetaan syntyvien uusien tuotteiden ja mahdollisesti avautuvien markkinoiden mukautuminen. Jotta kannustettaisiin ainoastaan laadukasta lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen tuotantoa, olisi säädettävä epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisesta enimmäisosuudesta sekä siirtymäsäännöksistä, jotta jalostusteollisuudella olisi mahdollisuus mukautua kyseiseen vaatimukseen.
- (6) Alankomaiden, Belgian ja Ranskan perinteisen pellavan tiettyjen tuotantoalueiden erityisilanteen huomioonottamiseksi on tarpeen myöntää kyseisille pinta-aloille varsien ensimmäisiä jalostajia koskevaa siirtymäkauden lisätukea.
- (7) Tukea saavien määrien vilpillisen kasvun estämiseksi kaikin tavoin jäsenvaltioiden olisi asetettava määrille enimmäisraja niiden pinta-alojen perusteella, joiden varsista on tehty jalostussopimus tai -sitoumus.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien kustannusten rajoittamiseksi käyttöön olisi otettava kutakin kuitutyyppiä varten vakauttajamekanismi sen mukaan, ovatko kyseessä pitkät pellavakuidut vai lyhyet pellavakuidut ja hampukkuidut. Sopivan tuotantotason saavuttamiseksi tältä osin kussakin jäsenvaltiossa vaikuttaa tarpeelliselta vahvistaa taattu enimmäismäärä kullekin kuituluokalle ja jakaa se jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä. Lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen taattujen kansallisten määrien soveltaminen

⁽¹⁾ EYVL C 56 E, 29.2.2000, s. 19.

⁽²⁾ Lausunto annettu 6. heinäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 140, 18.5.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1672/2000 (katso tämän virallisen lehden s. 13).

⁽⁶⁾ EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999 (EYVL L 327, 14.12.1999, s. 7).

rajoittuu kuitenkin siihen ajanjaksoon, joka tarvitaan syntyneiden uusien tuotteiden sopeutumiseen markkinoille. Taattuja kansallisia määriä sovelletaan jalostustukseen, eivätkä ne vaikuta asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyyn järjestelmään. Taattujen kansallisten määrien vahvistamisessa otetaan huomioon erityisesti kuitupellavan ja hampun viimeisimmät keskimääräiset viljelyalat, jotka mukautetaan tarvittaessa todellisen tuotantoalan mukaan ja kerrotaan keskimääräisellä kuitutuotoksella. Jäsenvaltioille, joissa tuotanto on tällä hetkellä vähäistä, olisi säädettävä yhteisestä kunakin markkinointivuotena jaettavasta määrästä niiden tuotannon mukauttamiseksi ja kehittämiseksi.

(9) Jotta jäsenvaltiot voivat tehdä mukautuksia saatujen kuitujen määrien kesken, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla jäsenvaltioille osoitettujen taattujen kansallisten määrien kesken voidaan tehdä siirtoja. Määrien siirrossa käytetään kerrointa, jolla varmistetaan talousarvioaikustusten vastaavuus.

(10) Tuottajajäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tuen myöntämisen moitteeton toiminta. Koska kaikkien markkinointivuoden aikana tuotettujen varsien jalostaminen vaatii aikaa, valvontatoimenpiteenä otetaan käyttöön tuen ennakkomaksujärjestelmä.

(11) Kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan liittyvien toimenpiteiden on mahdollistettava luopuminen kaikkien määrällisten rajoitusten soveltamisesta ja tullien kantamisesta yhteisön ulkorajoilla. Tämä järjestelmä saattaa kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi suojaamatta mahdollisesti aiheutuvilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden on oltava Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksiin⁽¹⁾ perustuvien velvoitteiden mukaisia.

(12) Jotta laittomat hamppuviljelmät eivät häiritsi kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun yhteistä markkinajärjestelyä, olisi säädettävä hampun ja hampunsiementen tuonnin valvonnasta sen varmistamiseksi, että kyseiset

tuotteet tarjoavat tietyt takuut tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC) osalta. Lisäksi muiden kuin kylvämiseen tarkoitettujen hampunsiementen tuontiin on sovellettava valvontajärjestelmää, johon sisältyy kyseisten tuojien hyväksymisjärjestelmä.

(13) Kuiduntuotantoon tarkoitettua pellavan ja hampun markkinoiden kehittyessä jäsenvaltioiden ja komission on toimitettava toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

(14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.

(15) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽³⁾ mukaisesti.

(16) Asetuksessa (ETY) N:o 1308/70 määriteltyyn pellava- ja hampun alan yhteiseen markkinajärjestelyyn on tehty useita muutoksia, mutta se ei enää vastaa alan kokemia merkittäviä muuttoksia. Tämän vuoksi olisi kumottava asetus (ETY) N:o 1308/70 ja myös pellavan ja hampun tuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 619/71⁽⁴⁾. Kumotaan pellavan- ja hampunvarsien myyntiä koskevien sopimusten kehysäännöksistä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 620/71⁽⁵⁾, pellava- ja hampunkuitujen yksityisen varastoinnin tukia koskevista yleisistä säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1172/71⁽⁶⁾, hampun ja hampunsiementen tuontia rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (ETY) N:o 1308/70 muuttamisesta hampun osalta 18 päivänä toukokuuta 1982 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/82⁽⁷⁾ ja hampun ja hampunsiementen tuontia rajoittavien toimenpiteiden yleisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 619/71 muuttamisesta hampun osalta 16 päivänä heinäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2059/84⁽⁸⁾, jotka perustuvat asetukseen (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71, ja korvataan ne tämän asetuksen uusilla säännöksillä.

(17) Siirtymisessä asetuksen (ETY) N:o 1308/70 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin voi ilmetä vaikeuksia, joita tässä asetuksessa ei ole otettu huomioon. Tällaisen mahdollisuuden varalta olisi säädettävä, että komissio hyväksyy tarvittavat siirtymätoimenpiteet. Komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityisiä käytännön ongelmia.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EYVL L 72, 26.3.1971, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1420/98 (EYVL L 19, 4.7.1998, s. 7).

⁽⁵⁾ EYVL L 72, 26.3.1971, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 713/95 (EYVL L 73, 1.4.1995, s. 16).

⁽⁶⁾ EYVL L 123, 5.6.1971, s. 7.

⁽⁷⁾ EYVL L 162, 12.6.1982, s. 27, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽⁸⁾ EYVL L 191, 19.7.1984, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

(18) Ottaen huomioon tämän asetuksen voimaantulopäivän on tarpeen säätää markkinointivuotta 2000/2001 koskevista erityistoimenpiteistä. Markkinointivuotena 1999/2000 voimassa ollut järjestelmä olisi sovellettava 30 päivään kesäkuuta 2001 asti. Komissio kuitenkin vahvistaa tukimäärät talousarviomäärärahojen mukaisesti heti kun kyseiset pinta-alat on saatu varmuudella arvioiduiksi; pellavakuidun käytön edistämistoimenpiteitä varten pidettäväksi osaksi vahvistetaan 0 euroa.

(19) Uusien toimenpiteiden vaikutusten arvioimiseksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuonna 2003 kertomuksen taatuista kansallisista määristä ja lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen osalta sovellettavista epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisista enimmäisosuuksista ja vuonna 2005 jalostustuen ja lisätuen vaikutuksista tuottajiin ja markkinoihin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan. Se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohditimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohditimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'viljelijällä' yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999⁽¹⁾ 10 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää;
- 'hyväksytyllä ensimmäisellä jalostajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää — riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän tai sen jäsenten oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä — jonka sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt, jonka alueella laitokset pellava- ja hamppukuitujen tuottamiseksi sijaitsevat.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

I OSASTO

Sisämarkkinat

2 artikla

1. Otetaan käyttöön kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan- ja hampunvarsien jalostustuki.

Tukea myönnetään hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle sen kuitumäärän mukaan, joka on tosiasiallisesti saatu niistä varsista, joista viljelijän kanssa on tehty osto-/myyntisopimus.

Kuitenkin:

- jos hyväksytty ensimmäinen jalostaja ja viljelijä ovat yksi ja sama henkilö, osto-/myyntisopimus korvataan asianosaisen sitoumuksella suorittaa jalostus itse;
- jos niiden varsien omistusoikeus säilyy viljelijällä, jotka tämä sopimuksesta antaa hyväksytyyn ensimmäiseen jalostajaan jalostettaviksi, ja jos viljelijä osoittaa saattaneensa saadut kuidut markkinoille, tuki myönnetään viljelijälle.

2. Hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle tai viljelijälle ei makseta tukea, jos tämän havaitaan keinotekoisesti luoneen vaadittavat edellytykset hyödyn tavoittelemiseksi ja sellaisen edun saamiseksi, joka ei vastaa tämän järjestelmän tavoitteita.

3. Jalostustuen määrä vahvistetaan kuitutonnilta seuraavasti:

- pitkien pellavakuitujen osalta:
 - 100 euroa markkinointivuodeksi 2001/2002,
 - 160 euroa markkinointivuodeksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006,
 - 200 euroa markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen;
- lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen osalta, jotka sisältävät enintään 7,5 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä: 90 euroa markkinointivuodeksi 2001/2002—2005/2006.

Jäsenvaltio voi kuitenkin markkinointivuosien 2001/2002—2003/2004 osalta päättää perinteisten markkinoiden pohjalta myöntää tukea myös:

- lyhyille pellavakuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5—15 prosenttia,
- hamppukuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5—25 prosenttia.

Näissä tapauksissa jäsenvaltio myöntää tuen määrälle, joka enimmillään vastaa tuotettua määrää, jossa epäpuhtauksien ja päistäreiden taso on 7,5 prosenttia.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.

4. Tukea saavien kuitujen määrää rajoitetaan niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut rajat siten, että noudatetaan 3 artiklassa tarkoitettuja taattuja kansallisia määriä.

5. Hyväksytyn ensimmäisen jalostajan hakemuksesta tuesta maksetaan ennakkoa saatujen kuitujen määrien mukaan.

3 artikla

1. Pitkien pellavakuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 75 250 tonniksi markkinointivuotta kohti. Tämä määrä jaetaan kaikkien jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä seuraavasti:

- Belgia 13 800 tonnia,
- Saksa 300 tonnia,
- Espanja 50 tonnia,
- Ranska 55 800 tonnia,
- Alankomaat 4 800 tonnia,
- Itävalta 150 tonnia,
- Portugali 50 tonnia,
- Suomi 200 tonnia,
- Ruotsi 50 tonnia,
- Yhdistynyt kuningaskunta 50 tonnia.

2. Tukikelpoisten lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 135 900 tonniksi markkinointivuotta kohti. Tämä määrä jaetaan seuraavasti:

a) seuraavien jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä:

- Belgia 10 350 tonnia,
- Saksa 12 800 tonnia,
- Espanja 20 000 tonnia,
- Ranska 61 350 tonnia,
- Alankomaat 5 550 tonnia,
- Itävalta 2 500 tonnia,
- Portugali 1 750 tonnia,
- Suomi 2 250 tonnia,
- Ruotsi 2 250 tonnia,
- Yhdistynyt kuningaskunta 12 100 tonnia.

b) 5 000 tonnia jaettavaksi taattuina kansallisena määrinä kullekin markkinointivuodelle Tanskan, Kreikan, Irlannin, Italian ja Luxemburgin kesken. Jako tehdään niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

Lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen taattuja kansallisia määriä, joita on mahdollisesti alennettu tämän artiklan 5

kohdan mukaisesti, ei enää sovelleta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen.

3. Kun jäsenvaltiossa saadut kuidut ovat peräisin toisessa jäsenvaltiossa tuotetuista varsista, kyseiset kuitumäärät kirjataan sen jäsenvaltion taattuun kansalliseen määrään, jossa varsien korjaaminen on tapahtunut. Tuen maksaa jäsenvaltio, jonka taattuun kansalliseen määrään kirjaaminen on tehty.

4. Jäsenvaltiot voivat halutessaan yhden kerran 30 päivään kesäkuuta 2001 mennessä vaihtaa keskenään osan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista taatuista kansallisista määristään, joita on tarvittaessa mukautettu 5 kohdan mukaisesti. Tällöin niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

5. Kukin jäsenvaltio voi siirtää osan 1 kohdassa tarkoitettua taatusta kansallisesta määrästään 2 kohdassa tarkoitettuun taattuun kansalliseen määrään tai päinvastoin.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa siirroissa tonni pitkiä pellavakuituja vastaa 2,2:ta tonnia lyhyitä pellavakuituja ja hampukkuituja.

Jalostustukea myönnetään enintään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille määrille, joita on mukautettu tämän kohdan kahden ensimmäisen alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti.

4 artikla

Hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle myönnetään lisätukea markkinointivuoteen 2005/2006 asti niiden pellavapinta-alojen osalta

- joiden tuotannosta on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu varsia koskeva myynti-/ostosopimus tai sitoumus ja
- joista maksetaan pitkien kuitujen jalostustukea.

Lisätukien määrä on tuotantoalueella I sijaitsevien pinta-alojen osalta 120 euroa/hehtaari ja tuotantoalueella II sijaitsevien pinta-alojen osalta 50 euroa/hehtaari; tuotantoalueet luetellaan liitteessä.

II OSASTO

Kauppa kolmansien maiden kanssa

5 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet perustamissopimuksen ja Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksiin perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

2. Kolmansista maista tuotavan hampun tuonti edellyttää todistuksen myöntämistä seuraavin edellytyksin:

- CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvan raa'an hampun on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa säädetyt edellytykset,

- CN-koodiin 1207 99 10 kuuluvien, kylvettäviksi tarkoitettujen hampunsiementen mukana on oltava todisteet siitä, että tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) ei ylitä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta,
- CN-koodiin 1207 99 91 kuuluvia, muuksi kuin kylvettäviksi tarkoitettuja hampunsiemeniä voivat tuoda vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tuotuja siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

Edellä ensimmäisessä ja toisessa luettelakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontia yhteisöön valvotaan valvontajärjestelmällä tässä artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamisen varmistamiseksi.

6 artikla

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

- tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,
- määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

7 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinat yhteisössä ovat häiriintyneet tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

III OSASTO

Yleiset säännökset

8 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

9 artikla

Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

- ensimmäisten jalostajien hyväksymisedellytykset,
- edellytykset, joita hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien on noudatettava 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osto- ja myyntisopimusten ja sitoumusten osalta,
- edellytykset, joita viljelijöiden on noudatettava 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tapauksessa,
- ominaisuudet, jotka toisaalta pitkällä pellavakuiduilla ja toisaalta lyhyillä pellavakuiduilla ja hampukuiduilla on oltava,
- tukikelpoisten määrien laskennan yksityiskohtaiset säännöt 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa,
- edellytykset tuen ja ennakon myöntämiselle ja erityisesti todisteet varsien jalostamisesta,
- edellytykset, joita on noudatettava vahvistettaessa 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja rajat,
- 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua 5 000 tonnin määrän jakaminen,
- 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen taattujen kansallisten määrien välisiä siirtoja koskevat edellytykset,
- 4 artiklassa tarkoitettua lisätuen myöntämisedellytykset.

Toimenpiteet voivat koskea lisäksi kaikkia valvontatoimenpiteitä, joita tarvitaan yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi petoksilta ja muilta sääntöjenvastaisuuksilta.

10 artikla

1. Komissiota avustaa luonnonkuitujen hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea voi tutkia kaikkia kysymyksiä, jotka komitean puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

11 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

IV OSASTO

Siirtymä- ja loppusäännökset

12 artikla

1. Markkinointivuoden 2000/2001 osalta yhteisössä tuotetulle pellavalle ja hampulle tarkoitetut tukimäärät vahvistetaan 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen 31 päivään lokakuuta 2000 mennessä.

Tuet vahvistetaan soveltamalla markkinointivuodelle 1999/2000 vahvistettuihin määriin seuraavien tekijöiden välistä suhdetta kuvaavaa kerrointa:

- keskimääräinen hehtaarikohtainen kustannus, joka vastaa viljelyalailmoituksiin perustuvilla pinta-aloille varattua 88 miljoonaa euroa,
- markkinointivuodelle 1999/2000 arvioitu 721 euron keskimääräinen hehtaarikustannus.

Markkinointivuoden 2000/2001 tuet eivät kuitenkaan saa ylittää markkinointivuodelle 1999/2000 vahvistettuja tukimääriä.

2. Markkinointivuoden 2000/2001 osalta pellavatuesta pellavakuitujen käytön edistämistoimenpiteiden rahoittamiseen pidätettävä määrä on 0 euroa hehtaarilta.

3. Markkinointivuosi 2000/2001 päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2001.

13 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1308/70, (ETY) N:o 619/71, (ETY) N:o 620/71, (ETY) N:o 1172/71, (ETY) N:o 1430/82 ja (ETY) N:o 2059/84 1 päivästä heinäkuuta 2001.

14 artikla

Komissio vahvistaa 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetusten (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 2000.

- erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen säännöksistä.

15 artikla

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä kertomuksen tuotannon kehityksestä eri jäsenvaltioissa ja yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen vaikutuksista alan markkinoihin ja taloudelliseen elinkelpoisuuteen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia. Kertomuksessa tarkastellaan lisäksi myös lyhyihin kuituihin ja hampukkuituihin sovellettavaa epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisen enimmäisosuuden tasoa.

Tarvittaessa kertomusta voidaan käyttää pohjana uudelle jaolle ja mahdollisesti taattujen kansallisten määrien korotuksille. Komissio ottaa huomioon erityisesti tuotantotason, jalostuskapasiteetin ja markkinamahdollisuudet.

2. Vuonna 2005 komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jalostustukea koskevan kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

Kertomuksessa arvioidaan jalostustuen vaikutuksia erityisesti

- tuottajien tilanteeseen viljelypinta-alojen ja tuottajahintojen osalta,
- tekstiilikuitujen markkinakehitykseen ja uusien tuotteiden kehitykseen ja
- jalostusteollisuuteen.

Kertomuksessa on tarkoitus selvittää, voiko tuotantoala toimia esitettyjen suuntaviivojen mukaan vaihtoehtoinen tuotanto huomioon ottaen. Kertomuksessa on lisäksi tarkoitus käsitellä mahdollisuutta säilyttää markkinointivuoden 2005/2006 jälkeen lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen tonnia kohden vahvistettava jalostustuki ja 4 artiklassa tarkoitettu pellavaa koskeva hehtaarikohtainen lisätuki.

16 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Asetuksen 1—11 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2001/2002.

Asetuksia (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71 sovelletaan edelleen markkinointivuosiin 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE

LIITE

4 ARTIKLASSA TARKOITETUT TUKIKELPOISET ALUEET

TUOTANTOALUE I

1. Alankomaiden alue.
2. Seuraavat Belgian kunnat: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (paitsi Vadslo ja Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reininge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (ainoastaan Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne ja Zuienkerke.

TUOTANTOALUE II

1. Muut kuin tuotantoalueen I piiriin luetellut Belgian alueet.
 2. Seuraavat Ranskan alueet:
 - pohjoisen departementti
 - seuraavat arrondissementit: Béthune, Lens, Calais ja Saint-Omer; Marquisen hallintopiiri Pas-de-Calais'n departementissa
 - Saint-Quentin'in ja Vervins'in arrondissementit Aisnen departementissa
 - Charleville-Mézièresin arrondissementti Ardennien departementissa.
-

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1674/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta
Pedro SOLBES MIRA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	63,0
	528	65,2
	999	64,1
0805 30 10	388	42,6
	524	56,3
	528	64,7
0806 10 10	999	54,5
	052	99,8
	220	170,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	206,4
	508	155,6
	512	53,1
0808 20 50	600	82,1
	624	133,9
	999	128,7
0809 10 00	388	80,5
	400	63,2
	508	69,3
0809 20 95	512	113,1
	528	84,6
	720	72,4
0809 40 05	804	82,4
	999	80,8
	052	116,8
0809 90 00	388	85,8
	512	61,4
	528	78,0
0809 99 00	720	118,7
	804	81,8
	999	90,4
0809 99 99	052	169,8
	064	122,1
	999	145,9
0809 99 99	052	348,7
	400	217,5
	404	359,0
0809 99 99	616	255,0
	999	295,1
	052	24,3
0809 99 99	064	53,7
	624	171,3
	999	83,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1675/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 58. erityisessä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria- tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 635/2000 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet myyvät tarjouskilpailulla tiettyjä hallussaan olevia voimääriä ja myöntävät kermalle, voille ja voiöljylle tukea; mainitun asetuksen 18 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava voin vähimmäismyyntihinta sekä kermalle, voille ja voiöljylle, jotka voidaan erottaa niiden käyttötarkoituksen, voin rasva- ainepitoisuuden ja käyttötavan mukaisesti, myönnet-

tävän tuen enimmäismäärä, tai voidaan pitää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta. Jalostusvakuuksien määrä tai määrät on vahvistettava tämän mukaisesti.

- (2) Ottaen huomioon tarjousten tason merkkiaineettoman interventiovoin tarjouskilpailussa, yhtään tarjousta ei hyväksytä.
- (3) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 58. erityisessä tarjouskilpailussa vähimmäismyyntihinnat, tuen enimmäismäärä ja jalostusvakuuden määrä vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

LIITE

voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 58. erityisessä tarjouskilpailussa 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

Kaavat			A		B	
Käyttötavat			Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita	Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita
Vähimmäismyyntihinta	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	209	210	—	—
		Voiöljy	209	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	133	133	—	—
		Voiöljy	133	—	—	—
Tuen enimmäismäärä	Voi ≥ 82 %		95	91	95	91
	Voi < 82 %		92	88	—	88
	Voiöljy		117	113	117	113
	Kerma		—	—	40	38
Jalostusvakuus	Voi		105	—	105	—
	Voiöljy		129	—	129	—
	Kerma		—	—	44	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1676/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 230. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 429/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet aloittavat pysyvän tarjouskilpailun tuen myöntämiseksi voiöljylle; mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähintään 96 prosenttia rasva-ainetta sisältävälle voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärä tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta; käyttötarkoituusvakuuden määrä on vahvistettava tämän mukaisesti.

- (2) Saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvistettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella tuen enimmäismäärä jäljempänä tarkoitetulle tasolle ja määrättävä sen perusteella käyttötarkoituusvakuus.

- (3) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 230. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja käyttötarkoituusvakuus vahvistetaan seuraavasti:

— tuen enimmäismäärä:	117 EUR/100 kg,
— käyttötarkoituusvakuus:	129 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1677/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
voin ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotuomenpiteiden osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1560/2000 ⁽⁴⁾, 2 artiklassa vahvistetaan perusteet, joilla interventiovoim ostot tarjouskilpailulla avataan tai keskeytetään jossakin jäsenvaltiossa.
- (2) Voim ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1548/2000 ⁽⁵⁾ vahvistetaan luettelo jäsenvaltioista, joissa interventio on keskeytetty. Espanjan ilmoittamien markkinahintojen

vuoksi interventio on tarpeen keskeyttää tässä maassa, minkä vuoksi on tarpeen mukauttaa asetuksessa (EY) N:o 1548/2000 vahvistettua luetteloja jäsenvaltioista.

- (3) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut voim ostot tarjouskilpailulla keskeytetään Belgiassa, Espanjassa, Luxemburgissa, Tanskassa, Saksassa, Ranskassa, Kreikassa, Itävallassa, Alankomaissa, Suomessa ja Ruotsissa.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1548/2000.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 179, 18.7.2000, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 176, 15.7.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1678/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****rasvattoman maitojauheen vähimmäismyyntihinnan vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2799/1999 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyn 14. erityisen tarjouskilpailun puitteissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2799/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1550/2000 ⁽⁴⁾, 26 artiklan mukaisesti interventioelimet ovat asettaneet pysyvään tarjouskilpailuun tiettyjä hallussaan olevia määriä rasvatonta maitojauhetta.
- (2) Mainitun asetuksen 30 artiklan mukaisesti kussakin erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähimmäismyyntihinta tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta. Jalostusvakuuden määrä tulee määritellä ottaen

huomioon rasvattoman maitojauheen markkinahinnan ja vahvistetun vähimmäismyyntihinnan ero.

- (3) Saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvistettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella vähimmäismyyntihinta jäljempänä tarkoitetulle tasolle ja määrättävä sen perusteella jalostusvakuus.
- (4) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2799/1999 mukaisesti järjestetyn erityisen 14. tarjouskilpailun, jonka tarjousten esittämiselle annettu määräaika päättyi 25 päivänä heinäkuuta 2000. Vähimmäismyyntihinta ja jalostusvakuus on vahvistettu seuraavasti:

— vähimmäismyyntihinta:	241,52 EUR/100 kg,
— jalostusvakuus:	70,00 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 340, 31.12.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 176, 15.7.2000, s. 24.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1679/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyn voim viimeisestä varastonsaapu-
mispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-
järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/
2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria-
tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden
valmistukseen tarkoitetulle voille ja voiöljylle myönnet-
tävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun
komission asetuksen (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
635/2000 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti voim on saavuttava
varastoon ennen määräpäivää.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 1609/88 ⁽⁵⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
1551/2000 ⁽⁶⁾, 1 artiklassa olevaa päivämäärää olisi

muutettava asetuksessa (EY) N:o 2571/97 tarkoitetun
voim osalta ottaen huomioon voimarkkinoiden ja käytet-
tävässä olevien varastojen määrien kehitys.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja
maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1609/88 1 artiklan toinen
alakohhta seuraavasti:

”Asetuksen (EY) N:o 2571/97 1 artiklan 1 kohdan a
alakohdassa tarkoitetun voim on saavuttava varastoon
ennen 1 päivää heinäkuuta 2000.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 143, 10.6.1988, s. 23.

⁽⁶⁾ EYVL L 176, 15.7.2000, s. 26.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1680/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 1173/2000 määrättyjen naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuussa
2000 jätettyjen tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä Viron, Latvian ja Liettuan osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Virossa, Latviassa ja Liettuaossa peräisin olevan naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä ajanjaksona 31 päivänä toukokuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1173/2000 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1433/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1173/2000 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan Liettuaossa, Latviassa ja Virossa peräisin olevan tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn naudanlihan sekä Latviassa peräisin olevien valmistettujen tuotteiden määrät, jotka voidaan

tuoda erityisedellytyksin 1 päivästä heinäkuuta 2000 ja 30 päivään kesäkuuta 2001. Naudanlihaa ja jalostettuja tuotteita koskevia tuontitodistushakemuksia ei ole esitetty,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhtään asetuksen (EY) N:o 1173/2000 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuontikiintiöitä koskevaa tuontioikeushakemusta ei ole jätetty 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 väliseksi jaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 56.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1681/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille annetun
asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityis-
toimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta
1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽¹⁾,
sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljatuotteiden toimittamista Kanariansaarille koskevan
tuen määrät vahvistetaan komission asetuksessa (ETY)
N:o 1832/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 1405/2000 ⁽⁴⁾. Yhteisön
eurooppalaisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla tapah-
tuneiden noteerausten ja hintojen muutosten johdosta

Kanariansaarten hankintatuet olisi vahvistettava uudel-
leen liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1832/92, sellaisena kuin se on
muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 9.

LIITE

tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille annetun asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

		(EUR/t)
Tuote (CN-koodi)		Tuen määrä
Tavallinen vehnä	(1001 90 99)	19,50
Ohra	(1003 00 90)	17,00
Maissi	(1005 90 00)	64,50
Durumvehnä	(1001 10 00)	17,00
Kaura	(1004 00 00)	38,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1682/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan
annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityis-
toimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesä-
kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/
92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella
(EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljatuotteiden toimittamista Azoreille ja Madeiraan
koskevan tuen määrät vahvistetaan komission asetuk-
sessa (ETY) N:o 1833/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1406/2000 ⁽⁴⁾.
Yhteisön eurooppalaisessa osassa ja maailmanmarkki-
noilla tapahtuneiden noteerausten ja hintojen muutosten
johdosta Azorien ja Madeiran hankintatuet olisi vahvis-

tettava uudelleen liitteessä esitettyjen määrien mukai-
siksi.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1833/92, sellaisena kuin se on
muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 11.

LIITE

tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

		(EUR/t)	
Tuote (CN-koodi)		Tuen määrä	
		Määräpaikka	
		Azorit	Madeira
Tavallinen vehnä	(1001 90 99)	19,50	19,50
Ohra	(1003 00 90)	17,00	17,00
Maissi	(1005 90 00)	64,50	64,50
Durumvehnä	(1001 10 00)	17,00	17,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1683/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Ranskan merentakaisiin
departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityis-
toimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien
hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen
2 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljatuotteiden toimittamista Ranskan merentakaisiin
departementteihin (MD) koskevan tuen määrät
vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 391/92 ⁽³⁾,
sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella
(EY) N:o 1404/2000 ⁽⁴⁾. Yhteisön eurooppalaisessa
osassa ja maailmanmarkkinoilla tapahtuneiden notee-

rausten ja hintojen muutosten vuoksi Ranskan merenta-
kaisten departementtien hankintatuki olisi vahvistettava
uudelleen liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi.

- (2) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 391/92, sellaisena kuin se on
muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 7.

LIITE

tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Ranskan merentakaisiin departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92 muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuote (CN-koodi)	Tuen määrä			
	Määräpaikka			
	Guadeloupe	Martinique	Ranskan Guyana	Réunion
Tavallinen vehnä (1001 90 99)	22,50	22,50	22,50	25,50
Ohra (1003 00 90)	21,00	21,00	21,00	25,00
Maissi (1005 90 00)	67,50	67,50	67,50	70,50
Durumvehnä (1001 10 00)	21,00	21,00	21,00	25,00
Kaura (1004 00 00)	41,00	41,00	—	—

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1684/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 14. tarjouskilpailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999, muutettuna asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotoinenpiteiden osalta ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1560/2000 ⁽⁴⁾, 13 artiklassa säädetään, että kussakin tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava sovellettavan interventiohinnan mukaisesti enimmäisostohinta,

tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta.

- (2) Saatujen tarjousten vuoksi olisi vahvistettava enimmäisostohinta jäljempänä tarkoitettulle tasolle.
- (3) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 mukaisessa 14. tarjouskilpailussa, jonka tarjousten esittämiselle annettu määräaika päättyi 25 päivänä heinäkuuta 2000, enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 295,38 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 179, 18.7.2000, s. 10.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1685/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 30 artiklan 3 kohdan ja 53 artiklan 2 kohdan,

on kuullut perustamissopimuksen 147 artiklassa tarkoitettua komiteaa, maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komiteaa ja kalatalous- ja vesiviljelyalan rakentamisen komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, että maaseudun kehittämistoimissa, jotka on yhdenmukaisesti kehitetty jälkeen jääneiden alueiden (tavoite 1) kehittämistä ja rakenteellista sopeutumista edistäviin toimenpiteisiin ja jotka tehostavat rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden (tavoite 2) taloudellista ja sosiaalista uudistamista tukevia toimenpiteitä kyseisillä alueilla, on otettava huomioon rakennerahastoista myönnettävälle yhteisön tuelle asetetut erityistavoitteet asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädettyjen edellytysten mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 2 artiklassa määritellään ne toimet, joita maaseudun kehittämistuki voi koskea.
- (2) Euroopan aluekehitysrahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1783/1999 ⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista EAKR voi tukea.
- (3) Euroopan sosiaalirahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999 ⁽⁴⁾ 3 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista ESR voi tukea.
- (4) Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista KOR voi tukea. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 ⁽⁶⁾, säädetään kalastusalaan koskevien rakenteellisten tukitoimien perusteita ja edellytyksiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tukikelpoisiin menoihin sovelletaan asiaa koskevia kansallisia sääntöjä, paitsi jos komissio pitää tarpeellisenä vahvistaa menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt yhteisön tasolla. Komissio katsoo, että tiettyjen toimien osalta on tarpeen vahvistaa yhteiset tukikelpoisuutta koskevat säännöt rakennerahastojen yhdenmukaisen ja taspuolisen toteuttamisen varmistamiseksi yhteisössä. Tiettyä toimea koskevien sääntöjen vahvistaminen ei vaikuta siihen, mitä mainituista rahastoista toimenpidettä voidaan rahoittaa. Sääntöjen vahvistaminen ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tiukempia kansallisia säännöksiä eräissä tapauksissa, joista on ilmoitettava erikseen. Sääntöjä on sovellettava kaikkiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona aiheutuneisiin menoihin.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tavoitteen 2 piiriin kuuluvien alueiden maaseudun kehittämistoimenpiteisiin, jotka rahoitetaan osittain EMOTR:n tukiosastosta, sovelletaan asetusta (EY) N:o 1260/1999 ja sen täytäntöön panemiseksi annettuja säännöksiä, jollei asetuksen (EY) N:o 1257/1999 nojalla muuta säädetä. Sen vuoksi kyseisiin toimenpiteisiin, jotka muodostavat osan tavoitteen 2 piiriin kuuluvien alueiden ohjelmista, sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä, jollei asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 tai sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1750/1999 ⁽⁷⁾ toisin säädetä.

(7) Perustamissopimuksen 87 ja 88 artikla koskevat hankkeita, joiden yhteisrahoittamiseen rakennerahastot osallistuvat. Komission päätös tukitoimen hyväksymisestä ei vaikuta valtion tukea koskevien sääntöjen soveltamiseen eikä vapautta jäsenvaltioita mainituissa artikloissa määrättyistä velvollisuuksista.

(8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat alueiden kehittämisen ja uudistamisen komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteenä olevia sääntöjä sovelletaan määriteltäessä, ovatko asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artiklan e alakohdassa määriteltyjen tukimuotojen mukaiset menot tukikelpoisia.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 213, 13.8.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 213, 13.8.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54.

⁽⁶⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽⁷⁾ EYVL L 214, 13.8.1999, s. 31.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Michael SCHREYER

Komission jäsen

LIITE

TUKIKELPOISUUSÄÄNNÖT

Sääntö 1. Tosiasiallisesti suoritettut maksut

1 LOPULLISTEN EDUNSAAJIEN MAKSUT

- 1.1 Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999, jäljempänä 'yleisasetus', 32 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan tarkoittamassa mielessä lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava rahansiirtoja lukuunottamatta 1.4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- 1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklaan perustuissa tukijärjestelmissä ja jäsenvaltioiden nimeämien yhteisöjen myöntämän tuen osalta tarkoitetaan 'lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla' tukea, jonka tukea myöntävät yhteisöt ovat maksaneet eri saajille. Lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava perusteltuja tuen ehtojen ja tavoitteiden kannalta.
- 1.3 Muissa kuin 1.2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 'lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla' tarkoitetaan maksuja, joita suorittavat sellaiset yleisasetuksen 18 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ohjelma-asiakirjan täydennyksessä annetun määritelmän mukaiset julkiset tai yksityiset elimet tai yritykset, jotka vastaavat asianomaisesta toimesta.
- 1.4 Poistoja, luontoissuorituksia ja yleiskustannuksia voidaan 1.5—1.7 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin pitää 1.1 kohdassa tarkoitettujen maksujen osina. Rakennerahastoista yhteisrahoituksen osuus toimen kustannuksista ei saa kuitenkaan ylittää tukikelpoista kokonaismäärää toimen päättyessä, luontoissuoritukset pois lukien.
- 1.5 Kiinteistön tai koneiden ja laitteiden poistot, jotka välittömästi liittyvät toimen tavoitteisiin, ovat tukikelpoisia menoja edellyttäen, että
- a) yhteisön varoja eikä kansallisia julkisia varoja ole käytetty kyseisen kiinteistön tai koneiden ja laitteiden hankkimiseen;
 - b) ne on laskettu käypien kirjanpitosääntöjen mukaisesti;
 - c) ne koskevat ainoastaan aikaa, jona tointa on yhteisrahoitettu.
- 1.6 Luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia menoja edellyttäen, että
- a) ne muodostuvat maan tai kiinteistön, laitteiden tai raaka-aineiden luovuttamisesta, tutkimus- tai ammattitoiminnasta taikka palkattomasta vapaaehtoistyöstä;
 - b) ne eivät liity säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin;
 - c) niiden arvo voidaan riippumattomasti todeta ja tarkastaa;
 - d) maan tai kiinteistön osalta arvon määrittelee riippumaton ja pätevä arvioija tai asianmukaisesti valtuutettu viranomainen;
 - e) palkattoman vapaaehtoistyön arvo määritellään käytetyn ajan ja tehdystä työstä yleisesti maksettavan tunti- tai päiväpalkan mukaan;
 - f) sääntöjen 4, 5 ja 6 määräyksiä noudatetaan, jos niitä voidaan soveltaa.
- 1.7 Yleiskustannukset ovat tukikelpoisia, jos ne perustuvat rakennerahastoista yhteisrahoitetun toimen kustannuksiin ja ne kohdennetaan toimeen perustellulla oikeudenmukaisella ja tasapuolisella tavalla.
- 1.8 Edellä 1.4—1.7 kohdan määräyksiä sovelletaan 1.2 kohdassa tarkoitettuihin yksittäisiin saajiin perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten tukijärjestelmien sekä jäsenvaltioiden nimeämien yhteisöjen myöntämän tuen osalta.
- 1.9 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 1.5—1.7 kohdan mukaisten tukikelpoisten menojen vahvistamiseksi.

2 MENOJEN OSOITTAMINEN

Pääsääntö on, että lopullinen edunsaaja liittää suorittamiensa maksujen kuitteihin alkuperäiset laskut. Jos tämä ei ole mahdollista, maksuihin on liitettävä kirjanpitositteet, joilla on vastaava todistusarvo.

Lisäksi jos toimien toteuttamiseen ei liity avointa tarjouskilpailua, lopullisten edunsaajien suorittamat maksut osoitetaan toimen toteuttaneiden elinten taikka julkisten tai yksityisten yritysten maksamilla menoilla (mukaan lukien 1.4 kohdassa tarkoitettut menot).

3 ALIHANKINTA

3.1 Rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista seuraavat alihankintasopimuksiin liittyvät menot eivät ole tukikelpoisia yhteisrahoituksen rakennerahastoista:

- a) alihankinnat, jotka lisäävät toimen toteuttamiskustannuksia tuomatta sille vastaavaa lisäarvoa;
- b) alihankintasopimukset välittäjien tai konsulttien kanssa, joissa korvaus on määritelty prosenttiosuutena hankkeen kokonaiskustannuksista, jollei lopullinen edunsaaja pysty perustelevaan maksua suoritettun työn tai palvelun tosiasiallisella arvolla.

3.2 Alihankkijoiden on sitouduttava toimittamaan tilintarkastus- ja tarkastuselimille kaikki tarvittavat tiedot alihankinta-toiminnasta kaikkien alihankintojen osalta.

Sääntö 2. Tulojen käsittely kirjanpidossa

1 'Tuloilla' tarkoitetaan tämän säännön osalta tuloja, jotka on saatu toimen yhteisrahoituksen aikana tai jäsenvaltion niin määrätessä sellaisen pitemmän ajanjakson aikana, joka jatkuu tuen päättymiseen asti, myynnistä, vuokraamisesta, palveluista, maksuista tai muista vastaavista tuloista lukuun ottamatta

- a) tuloja, jotka on saatu rakennerahastoista yhteisrahoitettujen investointien taloudellisen elinkaaren aikana ja joita koskevat yleisasetuksen 29 artiklan 4 kohdan erityissäännökset;
- b) säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin liittyvistä toimenpiteistä aiheutuneita tuloja;
- c) sellaista yksityisen sektorin osuutta toimien yhteisrahoittamisessa, joka näkyy kyseisen avustamistoimen rahoitus-taulukoissa julkisena rahoituksena.

2 Edellä 1 kohdan mukaiset tulot ovat sellaisia, jotka pienentävät toimeen tarvittavaa rakennerahastojen yhteisrahoitusta. Ennen rakennerahastojen osuuden laskemista ja viimeistään tuen päättyessä ne vähennetään toimen tukikelpoisista menoista kokonaisuudessaan tai kokonaismenoihin suhteutettuina sen mukaan, aiheutuvatko ne yhteisrahoituksesta toimesta kokonaan vai osittain.

Sääntö 3. Rahoituskulut ja muut maksut ja oikeudelliset kulut

1 RAHOITUSKULUT

Ottolainauskorot (muut kuin hyväksytyn valtiontukijärjestelyn yhteydessä yrityksille myönnetty lainojen korkotuet), rahoitukseen liittyviin tapahtumiin liittyvät maksut, valuutanvaihtopalkkiot ja kurssitappiot sekä muut puhtaasti rahoitukseen liittyvät kulut eivät ole rakennerahastojen yhteisrahoituksen osalta tukikelpoisia. Kuitenkin ainoastaan kokonaistuen osalta nimetyn välittäjäyhteisön maksamat korkokulut, jotka ovat syntyneet ennen tuen maksamista kokonaisuudessaan, ovat tukikelpoisia ennakosta saatujen korkotuottojen vähentämisen jälkeen.

2 PANKKITILIKULUT

Kun yhteisrahoituksen myöntäminen rakennerahastoista edellyttää yhden tai useamman erillisen pankkitilin avaamista, tilin avaamisesta ja hoitamisesta aiheutuvat maksut ovat tukikelpoisia.

3 OIKEUDELLISTEN NEUVONANTAJIEN, NOTAARIEN, TEKNISTEN JA TALOUDELLISTEN ASiantuntijoiden, tilinpitäjien ja -tarkastajien palkkiot

Nämä menot ovat tukikelpoisia, jos ne liittyvät välittömästi toimeen ja ovat välttämättömiä sen valmistelemiseksi tai toteuttamiseksi. Tilinpitäjien ja -tarkastajien menot ovat tukikelpoisia, jos hallintoviranomainen on niitä edellyttänyt.

4 KULUT PANKIN TAI MUUN RAHOITUSLAITOKSEN ANTAMISTA TAKUISTA

Nämä menot ovat tukikelpoisia sikäli kuin jäsenvaltioiden tai yhteisön lainsäädäntö taikka komission päätös tuen hyväksymisestä edellyttää takuita.

5 SAKOT, MUUT TALOUDELLISET SEURAAMUKSET JA OIKEUDENKÄYNTIKULUT

Nämä menot eivät ole tukikelpoisia.

Sääntö 4. Käytettyjen koneiden ja laitteiden hankkiminen

Rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista käytettyjen koneiden ja laitteiden hankintamenot ovat rakennerahastojen yhteisrahoituksessa tukikelpoisia seuraavin edellytyksin:

- a) koneiden ja laitteiden myyjän on todistettava alkuperä ja vahvistettava, ettei hankintaan ole saatu yhteisöltä avustusta tai julkista tukea missään vaiheessa edeltävän seitsemän vuoden aikana;
- b) käytettyjen koneiden ja laitteiden hinta ei saa ylittää niiden markkina-arvoa ja sen on oltava pienempi kuin vastaavien uusien koneiden ja laitteiden hinta;
- c) koneiden ja laitteiden teknisten ominaisuuksien on täytettävä tekniset vaatimukset toimen toteuttamiseksi ja niiden on vastattava asianmukaisia normeja ja standardeja.

Sääntö 5. Maanhankinta

1 PÄÄSÄÄNTÖ

1.1 Rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista rakentamattoman maan hankintamenot ovat rakennerahastojen yhteisrahoituksessa tukikelpoisia seuraavin edellytyksin:

- a) maan hankinnalla on oltava välitön yhteys yhteisrahoitetun toimen tavoitteisiin;
- b) maan hankintamenojen osuus toimen kokonaismenoista ei saa ylittää 10:tä prosenttia lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettua tapausta, ellei komissio erikseen vahvista tuelle suurempaa osuutta;
- c) riippumattoman, pätevän arvioijan tai asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen on todistettava, että maan hankintahinta ei ylitä sen markkina-arvoa

1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän ollessa kyseessä maan hankintamenojen tukikelpoisuus on määriteltävä järjestelmän ehtojen mukaisesti.

2 LUONNONSUOJELUTOIMET

Luonnonsuojelutoimissa maan hankintamenot ovat tukikelpoisia, jos täyttyvät kaikki seuraavat edellytykset:

- hankinnalla on hallintoviranomaisen hyväksyntä,
- maa otetaan suunniteltuun käyttöön päätöksessä määrättyksi ajaksi,
- maata ei oteta maatalouskäyttöön, paitsi perustelluissa tapauksissa, jotka hallintoviranomainen on hyväksynyt,
- ostajana on julkisyhteisö tai hankinta on tehty julkisyhteisön puolesta.

Sääntö 6. Kiinteistön hankinta

1 PÄÄSÄÄNTÖ

Kiinteistön eli valmiiden rakennusten ja tonttien hankintamenot ovat rakennerahastojen yhteisrahoituksessa tukikelpoisia, jos hankinnalla ja kyseisen toimen tavoitteilla on välitön yhteys 2 kohdassa tarkoitettujen ehtojen täyttyessä sanotun kuitenkin rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen noudattamista.

2 TUKIKELPOISUUSEHDOT

2.1 Riippumattomalta, pätevältä arvioijalta tai asianmukaisesti valtuutetulta viranomaiselta on hankittava todistus siitä, että hankintahinta ei ylitä markkina-arvoa ja että rakennus on kansallisten määräysten mukainen.

2.2 Rakennusta varten ei ole viimeisten 10 vuoden aikana myönnetty kansallista tai yhteisön tukea, joka johtaisi tuen päällekkäisyyteen siinä tapauksessa, että osto on rakennerahastojen yhteisrahoittama.

2.3 Kiinteistöä on käytettävä hallintoviranomaisen päättämään tarkoitukseen ja hallintoviranomaisen päättämän ajan.

2.4 Rakennusta saa käyttää ainoastaan toimen tavoitteiden mukaisiin tarkoituksiin. Sitä saa käyttää julkishallinnon toimitiloina vain, kun tällainen käyttö on asianomaisen rakennerahaston tukikelpoisuuden edellytysten mukaista.

Sääntö 7. Alv ja muut verot ja maksut

- 1 Alv on tukikelpoinen meno ainoastaan, jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen saaja on sen maksanut perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän yhteydessä tai jäsenvaltion nimeämän elimen myöntämän tuen yhteydessä. Vähennyskelpoinen alv ei saa missään muodossa olla tukikelpoinen meno edes silloin, kun lopullinen edunsaaja tai loppukäyttäjä ei sitä tosiasiallisesti vähennä.
- 2 Jos lopullinen edunsaaja tai loppukäyttäjä on neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ XIV osastossa säädetyn vakiokantajärjestelmän alainen, maksettu alv katsotaan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla vähennyskelpoiseksi.
- 3 Yhteisön yhteisrahoitus ei saa missään tapauksessa ylittää tukikelpoisia kokonaismenoja lukuunottamatta alv:a.
- 4 Muut verot ja maksut, (erityisesti välittömät verot ja palkkojen sosiaalikulut), jotka johtuvat rakennerahastojen yhteisrahoituksesta, eivät ole tukikelpoisia menoja, paitsi jos lopullinen edunsaaja tai loppukäyttäjä on ne todella ja lopullisesti maksanut.

Sääntö 8. Riskipääoma- ja lainarahastot**1 PÄÄSÄÄNTÖ**

Rakennerahastot voivat osallistua riskipääoma- ja/tai lainarahastojen tai riskipääomaosakkuusrahastojen, jäljempänä 'rahastojen', yhteisrahoittamiseen 2 kohdassa esitetyin edellytyksin. 'Riskipääoma- ja lainarahastoilla' tarkoitetaan tässä säännössä komission suosituksessa 96/280/EY⁽²⁾ määriteltyjä investointijärjestelyjä osakepääomana tai muussa muodossa olevan riskipääoman, mukaan lukien lainat, saamiseksi eri muodoissa pienten ja keskisuurten yritysten käyttöön. 'Riskipääomaosakkuusrahastoilla' tarkoitetaan rahastoja, jotka sijoittavat useaan eri riskipääoma- tai lainarahastokohteeseen. Rakennerahastojen osallistumiseen voi liittyä yhteisiä investointeja tai takuita muista yhteisön rahoitusvälineistä.

2 EHDOT

- 2.1 Rahaston yhteisrahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, josta ilmenevät mm. kohdemarkkinat, arviointiperusteet, rahoitusehdot, rahaston toimintabudjetti, omistajat ja muut yhteisrahoittajat, johdon osaaminen, pätevyys ja riippumattomuus, rahaston säännöt, rakennerahastojen rahoitusosuuden käyttötarkoitus perusteluineen, tapaukset, joissa sijoituksesta luopuminen tulee kyseeseen, ja rahaston lakkauttamista koskevat säännöt mukaan lukien rakennerahastojen rahoitusosuudeksi katsottavien varojen uudelleenkäyttö. Hallintoviranomaisen on itse arvioitava tarkkaan toimintasuunnitelma ja valvottava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi antamastaan arvioinnista ja toteuttamisesta.
- 2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yhteisö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään erityisesti sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (mukaan lukien rakennerahastojen rahoittamat) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista. Kaikkien rahaston osakkaiden on maksettava panoksensa käteisellä.
- 2.3 Komissio ei voi olla osallisena tai osakkaana rahastossa.
- 2.4 Rakennerahastojen rahoitusosuutta koskevat yleisasetuksen 29 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut rajoitukset.
- 2.5 Rahastot voivat sijoittaa pk-yrityksiin vain niiden perustamis-, käynnistämisen- (mukaan lukien siemenrahoitus) tai laajentumisvaiheessa ja ainoastaan rahaston johdon taloudellisesti kannattaviksi arvioimiin toimiin. Arvioissa on otettava huomioon kaikki kyseisten yritysten tulolähteet. Rahastot eivät saa sijoittaa vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön suuntaviivoissa valtioneustasta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi⁽³⁾.
- 2.6 Riskipääoma- ja lainamarkkinoiden kilpailun vääristyminen on estettävä mahdollisimman tarkkaan. Erityisesti oman pääoman ehtoisten sijoitusten ja lainojen tuotot (lukuunottamatta hallintokulujen osuutta) voidaan osoittaa ensisijaisesti yksityisen sektorin osakkaille osakkaiden keskinäisessä sopimuksessa sovittuun korvaukseen saakka ja sen jälkeen jakaa omistusosuuksien mukaisessa suhteessa kaikkien osakkaiden ja rakennerahastojen kesken. Rakennerahastojen rahoitusosuudelle määritellyt tuotot on käytettävä uudestaan saman alueen pk-yritysten kehittämistoimintaan.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽³⁾ EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

- 2.7 Hallintokulut eivät saa ylittää viittä prosenttia keskimääräisestä vuosittaisesta maksetusta pääomasta, ellei tarjouskilpailun jälkeen korkeampi osuus osoittaudu tarpeelliseksi.
- 2.8 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoiseksi menoksi katsotaan rahaston pk-yrityksille sijoitettu tai lainattu pääoma mukaan lukien hallintokulut.
- 2.9 Rakennerahastojen ja muiden julkisen vallan lähteiden tukemiin rahastoihin samoin kuin sijoituksiin, joita nämä rahastot ovat tehneet yksittäisiin pk-yrityksiin, sovelletaan valtion tukea koskevia sääntöjä.

3 SUOSITUKSET

- 3.1 Komissio suosittelee, että 3.2—3.6 kohdassa esitettyjä valiokäytäntöjä sovellettaisiin rahastoihin, joille rakennerahastot myöntävät rahoitustukea. Komissio katsoo näiden käytäntöjen noudattamisen myönteiseksi seikaksi arvioidessaan rahastojen soveltuvuutta valtiontukisäännöksiin. Suositukset eivät ole sitovia menojen tukikelpoisuuden kannalta.
- 3.2 Yksityisen sektorin rahoitusosuuden on oltava huomattava, yli 30 prosenttia.
- 3.3 Rahastojen on oltava kyllin suuria ja niiden on katettava riittävän laaja kohderyhmä, jotta toimet ovat taloudellisesti kestäviä, sijoitusten aikajänteen on sovittava yhteen rakennerahastojen osallistumisen kanssa ja niiden on kohdistuttava sektoreille, joiden markkinoilla on vajetta.
- 3.4 Osakkaat ja rakennerahastot maksavat pääoman samaan tahtiin ja suhteessa merkittyihin osakkuuksiin.
- 3.5 Rahastojen johtoon on valittava itsenäisiä ammattilaisia, joilla on riskipääoman hallinnointiin riittävä kokemus liike-elämästä. Johtoryhmät tulisi valita sovittun palkkiotason puitteissa kilpailun perusteella.
- 3.6 Rahastot eivät yleensä saa hankkia enemmistöosakkuuksia yrityksistä, ja niiden tavoitteena on sijoitusten toteuttaminen ennen rahaston toiminnan lakkauttamista.

Sääntö 9. Takuurahastot

1 PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastot voivat osallistua takuurahastojen pääoman yhteisrahoittamiseen 2 kohdassa esitetyin edellytyksin. 'Takuurahastoilla' tarkoitetaan rahoitusvälineitä, joilla taataan riskipääoma- ja lainavaroihin perustuvia rahastoja säännön 8 tarkoittamassa mielessä sekä muita pk-yritysten riskipääomajärjestelyjä (mukaan lukien lainat) suosituksessa 96/280/EY tarkoitettuihin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehdyistä sijoituksista aiheutuvien tappioiden varalta. Rahastot voivat olla julkisen vallan tukemia keskinäisiä rahastoja, joiden osuuksia pk-yritykset merkitsevät, liiketoimintaperiaatteella toimivia rahastoja, joilla on osakkaita yksityissektorilta, tai yksinomaan julkisen vallan rahoittamia rahastoja. Rakennerahastojen osallistumiseen rahastoihin voi liittyä muista yhteisön rahoitusvälineistä saatuja osittaisia takuita.

2 EHDOT

- 2.1 Rahaston yhteisrahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, joka vastaa soveltuvin osin riskipääomarahastolta vaadittavaa suunnitelmaa (sääntö 8), sekä tavoiteltu takaussalkku. Hallintoviranomaisen on itse arvioitava tarkkaan toimintasuunnitelma ja valvottava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi antamastaan arvioinnista ja toteuttamisesta.
- 2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yksikkö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (mukaan lukien rakennerahastojen rahoittamat) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista.
- 2.3 Komissio ei voi olla osallisena tai osakkaana rahastossa.
- 2.4 Rahastot saavat sijoittaa ainoastaan taloudellisesti kannattaviksi arvioituihin toimiin. Rahastot eivät saa antaa takuita vaikeuksissa oleville yrityksille, joita tarkoitetaan yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi.
- 2.5 Takuiden vapautumisen jälkeen jäljelle jääneet rakennerahastojen rahoitusosuudet on käytettävä saman alueen pk-yritysten toiminnan kehittämiseen.
- 2.6 Hallintokulut eivät saa ylittää vuosittain keskimäärin kahta prosenttia maksetusta pääomasta tukitoimen aikana, ellei tarjouskilpailun jälkeen päädytä korkeampaan osuuteen.

- 2.7 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoisia menoja on se rahaston maksetun pääoman osa, joka riippumattoman tilintarkastuksen mukaan tarvitaan rahaston antamien takuiden kattamiseen, mukaan lukien rahaston hallintokulut.
- 2.8 Rakennerahastojen takuurahastoille myöntämään rahoitukseen ja muuhun julkiseen rahoitukseen takuurahastoille, samoin kuin takuurahastojen pk-yrityksille myöntämiin takuihin, sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.

Sääntö 10. Leasing

- 1 Leasingistä aiheutuneet menot ovat rakennerahastojen yhteisrahoituksen kannalta tukikelpoisia kohdassa 2, 3 ja 4 esitetyin edellytyksin.

2 TUKI VUOKRANANTAJALLE

- 2.1 Vuokranantaja on sellaisen yhteisön yhteisrahoituksen välitön saaja, jota käytetään vuokralleottajan tekemän leasing-sopimuksen maksuerien pienentämiseen.
- 2.2 Yhteisön tukemiin leasingsopimuksiin on sisällyttävä osto-oikeus tai sopimuksen vähimmäisajan on oltava sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen.
- 2.3 Jos leasingsopimus päättyy ennenaikaisesti ja ilman viranomaisten ennakkohyväksyntää, vuokranantajan on palautettava jäsenvaltion viranomaisille (kyseisen rakennerahaston osalta) se osa yhteisön tuesta, joka vastaa sopimuskauden jäljellä olevaa osaa.
- 2.4 Vuokranantajan ostama omaisuus, josta on tositteena maksettu lasku tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, muodostaa yhteisön yhteisrahoitukseen tukikelpoisen menon. Yhteisön yhteisrahoitukseen tukikelpoinen määrä ei saa ylittää vuokratun käyttöomaisuuden markkina-arvoa.
- 2.5 Muut kuin 2.4 kohdassa tarkoitettut leasingsopimukseen liittyvät menot (kuten verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut) eivät ole tukikelpoisia.
- 2.6 Vuokranantajalle maksettu yhteisön tuki on käytettävä kokonaisuudessaan vuokralleottajan hyväksi niin, että kaikkia vuokria alennetaan sopimusaikana yhtenäisesti.
- 2.7 Vuokranantajan on osoitettava, että yhteisön tuki koituu kokonaisuudessaan vuokralleottajan hyväksi, esittämällä laskelma vuokrista tai antamalla vastaava vakuutus.
- 2.8 Kulut, joita tarkoitetaan 2.5 kohdassa, leasingsopimuksesta koituvat verotushyöty ja muut sopimusehdot ovat samat, joita sovelletaan yhteisön taloudellisen toimen puuttuessa.

3 TUKI VUOKRANMAKSAJALLE

- 3.1 Vuokralleottaja on yhteisön yhteisrahoituksen välitön saaja.
- 3.2 Vuokralleottajan vuokranantajalle maksamat vuokrat, joista tositteena on maksetut laskut tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, ovat yhteisön yhteisrahoituksessa tukikelpoinen meno.
- 3.3 Jos leasingsopimukseen sisältyy osto-optio tai jos sopimuksen vähimmäiskesto aika on sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen, tukikelpoinen määrä ei voi ylittää vuokratun omaisuuden markkina-arvoa. Muut leasingsopimukseen liittyvät menot (verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut, vakuutusmaksut jne.) eivät ole tukikelpoisia.
- 3.4 Yhteisön tuki 3.3 kohdassa tarkoitetuille leasingsopimuksille maksetaan vuokralleottajalle yhdessä tai useammassa erässä maksettujen leasingvuokrien mukaan. Jos sopimuksen kesto ylittää yhteisön tuen maksulle asetetun takarajan, vain takarajaan mennessä erääntyneet vuokralleottajan maksamat vuokraerät ovat tukikelpoisia.
- 3.5 Jos leasingsopimukseen ei sisälly osto-optiota tai jos sopimuksen vähimmäiskesto aika on sopimuksen kohteen elinkaarta lyhyempi, vuokraerien tukikelpoisuus yhteisön yhteisrahoitukselle määräytyy suhteessa tukikelpoisen toimen kesto aikaan. Vuokralleottajan on kuitenkin osoitettava leasingsopimus edullisimmaksi tavaksi saada käyttöönsä kyseinen omaisuus. Jos osoittautuu, että vaihtoehtoisella menetelmällä (esimerkiksi perinteisellä vuokrasopimuksella) kustannukset olisivat jääneet pienemmiksi, lisäkustannukset vähennetään tukikelpoisista menoista.

- 3.6 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 3.1—3.5 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen määrittämiseen.

4 MYynti JA TAKAISINVUOKRAUS

Vuokralleottajan myynti- ja takaisinvuokrausjärjestelyn yhteydessä maksamat vuokrat voivat olla tukikelpoisia 3 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti. Omaisuuden hankintakustannukset eivät ole kelpoisia yhteisön yhteisrahoitukseen.

Sääntö 11. Rakennerahastojen hallinto- ja toteuttamiskulut

1 PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastojen hallinnosta, toteuttamisesta, seurannasta ja valvonnasta jäsenvaltioille aiheutuviin kuluihin voidaan myöntää yhteisrahoitusta ainoastaan 2 kohdassa määrätyn edellytyksen ja siinä esitettyille menolajeille.

2 Yhteisrahoitukseen kelpoiset hallinto-, toteuttamis-, seuranta- ja valvontamenolajit

2.1 Yhteisrahoitukseen kelpoisia ovat 2.2—2.7 kohdassa esitetyn edellytyksen seuraavat menolajit:

- tuen ja toimien valmisteluun, valintaan, arviointiin, seurantaan ja sisäiseen arviointiin liittyvät menot,
- avun toteuttamisen seurantakomiteoiden tai alakomiteoiden kokousmenot. Menolajiin voidaan sisällyttää myös seurantakomiteoiden käyttämien asiantuntijoiden ja muiden komitean työhön osallistuvien henkilöiden kulut, kuten komiteoiden kolmansista maista tulevien osallistujien kulut silloin kun komitean puheenjohtaja pitää tällaisten jäsenten mukanaoloa keskeisenä avun tehokkaan toteuttamisen kannalta,
- tilintarkastukseen ja paikalla suoritettaviin tarkastuksiin liittyvät menot.

2.2 Palkkamenot, mukaan lukien sivukulut, ovat tukikelpoisia ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kun virkamies tai muu toimihenkilö on määrätty tilapäisesti suorittamaan 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti todennetulla päätöksellä;
- b) kun muu henkilöstö on tilapäisesti suorittanut 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä.

Tilapäisen tehtävien suorittamisen on päätyttävä viimeistään tukipäätöksessä määrättyä tukikelpoisuuden päättymispäivänä.

2.3 Rakennerahastojen osuus 2.1 kohdassa tarkoitetuista menoista rajoitetaan enimmäismäärän, joka on vahvistettu komission hyväksymässä tukitoimessa ja joka ei saa ylittää 2.4 ja 2.5 kohdassa säädettyjä rajoja.

2.4 Muulle tuelle kuin yhteisöaloitteille, Peace II -erityisohjelmalle ja innovatiiviselle toimille enimmäismäärä on:

- 2,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on enintään 100 miljoonaa euroa,
- 2,0 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 100 miljoonaa ja enintään 500 miljoonaa euroa,
- 1,0 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 500 miljoonaa ja enintään miljardi euroa,
- 0,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka ylittää miljardi euroa.

2.5 Yhteisöaloitteiden, innovatiivisten toimien ja Peace II -erityisohjelman osalta enimmäismäärä on 5 prosenttia rakennerahastojen kokonaisrahoitusosuudesta. Kun tukea myöntää useampi kuin yksi jäsenvaltio, rajoja voidaan komission päätöksellä nostaa korkeampien hallinto- ja toteuttamiskulujen kattamiseksi.

2.6 Rakennerahastojen rahoitusosuus on 2.4 ja 2.5 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien laskemista varten sama kuin komission kutakin tukea varten vahvistama enimmäismäärä.

2.7 Edellä 2.1—2.6 kohdan säännön soveltamisesta sovitaan komission ja jäsenvaltioiden kesken ja sopimus liitetään tuen ehtoihin. Rahoitusosuus määritellään yleisasetuksen 29 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Edellä 2.1 kohdassa tarkoitetuista kuluista tehdään seurantaa varten tekniseen apuun liittyvä erillinen toimi tai osatoimi.

3 MUUT TEKNISENÄ APUNA RAHOITETTAVAT MENOT

Toimiin, joita voidaan yhteisrahoittaa teknisenä apuna ja joita ei ole mainittu 2 kohdassa (kuten selvityksiin, seminaareihin, tiedotustoimiin ja ulkopuoliseen arviointiin), ei sovelleta 2.4—2.6 kohdassa tarkoitettuja ehtoja. Näihin toimiin liittyvät virkamiesten tai muiden toimihenkilöiden palkat eivät ole tukikelpoisia.

4 TOIMIEN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT VIRANOMAISTEN MENOT

Yhteisrahoituksessa tukikelpoisia ovat seuraavat teknisen avun ulkopuoliset menot liittyessään toimen toteuttamiseen edellyttäen, että se ei kuulu viranomaisen lakisääteisiin tehtäviin tai tavanomaisiin hallinto-, seuranta- ja valvontatehtäviin:

- a) kulut, jotka liittyvät julkisyhteisön suorittamiin palveluihin toimen toteuttamisessa. Kulut on joko laskutettu lopulliselta edunsaajalta (julkiselta tai yksityiseltä) tai osoitettu vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla asiakirjoilla, joista ilmenevät julkisen vallan kyseisestä toimesta maksamat todelliset kulut;
- b) toimen toteuttamiskulut, mukaan lukien palvelujen osto julkisyhteisöltä, jotka on maksanut julkisyhteisö, joka on samalla lopullinen edunsaaja ja joka toteuttaa toimen omaan lukuunsa käyttämättä ulkopuolisia teknisen alan asiantuntijoita tai muita yrityksiä. Kyseisten menojen on oltava maksettuja yhteisrahoitetun toimen menojen ja ne on osoitettava asiakirjoin, joista ilmenevät julkisyhteisön kyseisen toimen toteuttamisesta maksamat todelliset kustannukset.

Sääntö 12. Menojen tukikelpoisuus toimen toteuttamispaikan mukaan

1 PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastoista yhteisrahoitettavat toimet on pääsääntöisesti toteutettava alueella, jota rakennerahastotuki koskee.

2 POIKKEUS

- 2.1 Jos alueelle, jota rakennerahastotuki koskee, koituu hyötyä sen ulkopuolella toteutettavasta toimesta, hallintoviranomainen voi hyväksyä tällaisen toimen yhteisrahoituksessa tukikelpoiseksi edellyttäen, että kaikki 2.2—2.4 kohdassa esitetyt ehdot täyttyvät. Muussa tapauksessa toimi voidaan hyväksyä yhteisrahoituksessa tukikelpoiseksi 3 kohdan mukaisella menettelyllä. Jos tointa rahoitetaan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR), on noudatettava 3 kohdan mukaista menettelyä.
- 2.2 Toimi on toteutettava jäsenvaltion NUTS III -alueella, joka rajoittuu alueeseen, jota rakennerahastotuki koskee.
- 2.3 Toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen enimmäismäärä määritetään suhteessa hyötyyn, jota tuettavan alueen odotetaan toimesta saavan. Enimmäismäärän on perustuttava hallintoviranomaisesta riippumattoman elimen laatiman arvioon, jossa otetaan huomioon tuen tavoitteet ja sen arvioitu vaikutus. Toimen yhteisrahoittamista ei voida hyväksyä, jos hyötyvaikutus on alle 50 prosenttia.
- 2.4 Kutakin tukitoimenpidettä koskee vaatimus, että sen kokonaismenoista enintään 10 prosenttia voidaan käyttää 2.1 kohdan nojalla tukikelpoisiksi hyväksyttyihin toimiin. Kaikkien 2.1 kohdan nojalla hyväksyttyjen toimien yhteenlasketut tukikelpoiset menot eivät kuitenkaan saa olla enempää kuin 5 prosenttia rakennerahastotuen kokonaismäärästä.
- 2.5 Hallintoviranomaisen 2.1 kohdan nojalla hyväksymät toimet on ilmoitettava tuen toteutumista koskevissa vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa ja loppukertomuksessa.

3 MUUT TAPAUKSET

Jos toimi toteutetaan tukikelpoisen alueen ulkopuolella, mutta se ei täytä 2 kohdassa esitettyjä ehtoja, tai jos tointa rahoitetaan KOR:stä, jäsenvaltion on pyydettävä yhteisrahoitukselle komission etukäteishyväksyntä. Pyyntöä käsitellessään komissio ottaa huomioon toteuttamispaikan ja tukikelpoisen alueen läheisyyden, toimesta alueelle odotettavissa olevan hyödyn ja toimen rahoituksen osuuden tukitoimenpiteen menojen ja rakennerahastotuen kokonaismäärästä. Jos tuki kohdistuu 'erittäin syrjäisiin alueisiin', sovelletaan tämän kohdan menettelyä.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1686/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1601/92 3 artiklan mukaan Kanariansaarten riisintarpeen täyttyminen määrien, hinnan ja laadun osalta taataan hankkimalla yhteisöstä peräisin olevaa riisiä sellaisin myyntiehdoin, jotka vastaavat tuontimaksusta vapautusta, mikä tarkoittaa tuen myöntämistä yhteisöstä peräisin oleville toimituksille. Tämän tuen vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti eri hankintalähteiden kustannukset ja erityisesti kolmannsiin maihin suunnatussa viennissä käytetyt hinnat.
- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 2790/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1620/1999 ⁽⁴⁾, säädetään Kanariansaarten tiettyjen maataloustuotteiden, riisi mukaan lukien, erityisen

hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä.

- (3) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisialan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin tai hintoihin yhteisön Euroopan puoleisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että Kanariansaarten hankintatuki vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1601/92 3 artiklan mukaan tukien määrät yhteisöstä peräisin olevan riisin toimittamiseksi Kanariansaarten erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 192, 24.7.1999, s. 19.

LIITE

yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamista Kanariansaarille koskevien tukien määristä 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tavarankuvaus (CN-koodi)	Tuen määrä
kokonaan hiottu riisi (1006 30)	1 33,00
rikkoutuneet riisinjyvät (1006 40)	29,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1687/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madei-
raan**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityis-
toimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesä-
kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/
92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella
(EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1600/92 10 artiklan mukaan Azorien ja Madeiran riisintarpeen täyttyminen määrien, hinnan ja laadun osalta taataan hankkimalla yhteisöstä peräisin olevaa riisiä sellaisin myyntiehdoin, jotka vastaavat tuontimaksusta vapautusta, mikä tarkoittaa tuen myöntämistä yhteisöstä peräisin oleville toimituksille. Tämän tuen vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti eri hankintalähteiden kustannukset ja erityisesti kolmansien maihin suunnatussa viennissä käytetyt hinnat.
- (2) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1696/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2596/93 ⁽⁴⁾, säädetään Azorien ja Madeiran tiettyjen maataloustuotteiden, riisi mukaan lukien, erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä. Edellä mainitun asetuksen säännöksiä täydentävät tai niistä poikkeavat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan Azorien ja Madeiran erityisen

riisituotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioitujen hankintataseen vahvistamisesta 16 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1983/92 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1683/94 ⁽⁶⁾.

- (3) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisialan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin tai hintoihin yhteisön Euroopan puoleisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että Azorien ja Madeiran hankintatuki vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1600/92 10 artiklan mukaan tukien määrät yhteisöstä peräisin olevan riisin toimittamiseksi Azorien ja Madeiran erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 179, 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 238, 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 198, 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL L 178, 12.7.1994, s. 53.

LIITE

yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamista Azoreille ja Madeiraan koskevien tukien määristä 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tavaran kuvaus (CN-koodi)	Tuen määrä	
	Määräpaikka	
	Azorit	Madeira
kokonaan hiottu riisi (1006 30)	1 33,00	1 33,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1688/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen
keskeyttämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla. Saman artiklan mukaisesti on myös tärkeätä turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet.
- (3) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76 ⁽³⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

- (5) Maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.
- (6) Tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle.
- (7) Tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (9) Yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on keskeytettävä sellaisten vientitodistusten myöntämistä, joihin liittyy vientituki.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaiseen vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
1006 20 11 9000	01	95,00	1006 30 65 9900	01	119,00
1006 20 13 9000	01	95,00		04	125,00
1006 20 15 9000	01	95,00	1006 30 67 9100	05	125,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	95,00	1006 30 92 9100	01	119,00
1006 20 94 9000	01	95,00		02	125,00
1006 20 96 9000	01	95,00		03	130,00
1006 20 98 9000	—	—		04	125,00
1006 30 21 9000	01	95,00		05	125,00
1006 30 23 9000	01	95,00	1006 30 92 9900	01	119,00
1006 30 25 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 27 9000	—	—			
1006 30 42 9000	01	95,00			
1006 30 44 9000	01	95,00	1006 30 94 9100	01	119,00
1006 30 46 9000	01	95,00		02	125,00
1006 30 48 9000	—	—		03	130,00
1006 30 61 9100	01	119,00		04	125,00
	02	125,00		05	125,00
	03	130,00	1006 30 94 9900	01	119,00
	04	125,00		04	125,00
	05	125,00			
1006 30 61 9900	01	119,00	1006 30 96 9100	01	119,00
	04	125,00		02	125,00
1006 30 63 9100	01	119,00		03	130,00
	02	125,00		04	125,00
	03	130,00		05	125,00
	04	125,00	1006 30 96 9900	01	119,00
	05	125,00		04	125,00
1006 30 63 9900	01	119,00			
	04	125,00	1006 30 98 9100	05	125,00
1006 30 65 9100	01	119,00	1006 30 98 9900	—	—
	02	125,00	1006 40 00 9000	—	—
	03	130,00			
	04	125,00			
	05	125,00			

(¹) Määräpaikat ilmoitetaan seuraavasti:

01 Liechtenstein, Sveitsi ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet,

02 alueet I, II, III, VI Turkkiä lukuun ottamatta,

03 alueet IV, V, VII c, Kanada sekä alue VIII Surinamia, Guyanaa ja Madagaskaria lukuun ottamatta,

04 komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitettut määräpaikat,

05 Ceuta ja Melilla.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1689/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin
sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikeapuna toimitettavista maataloustuotteista aiheutuvien menojen yhteisörahoituksesta 21 päivänä lokakuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2681/74 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa säädetään, että asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti vahvistettuja vientitukia vastaava osa menoista kuuluu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastoon.
- (2) Yhteisön elintarvikeaputoimia koskevan talousarvion laatimisen ja hallinnon helpottamiseksi ja jotta jäsenvaltiot saisivat tietoonsa kansallisia elintarvikeaputoimia koskevan yhteisön rahoitusosuuden, olisi määriteltävä näille toimille myönnettävien tukien taso.

(3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyjä vientitukea koskevia yleisiä sääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin edellä mainittuihin toimiin.

(4) Riisin vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansainvälisissä yleissopimuksissa tai muissa täydentävissä ohjelmissa sekä muissa yhteisön veloituksetonta toimittamista koskevissa toimenpiteissä määrättyjen yhteisön elintarvikeaputoimien ja kansallisten elintarvikeaputoimien osalta vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 25.10.1974, s. 1.

LIITE

yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)	
Tuotekoodi	Tuen määrä
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	16,50
1002 00 00 9000	31,00
1003 00 90 9000	4,50
1004 00 00 9400	35,00
1005 90 00 9000	61,50
1006 30 92 9100	169,00
1006 30 92 9900	169,00
1006 30 94 9100	169,00
1006 30 94 9900	169,00
1006 30 96 9100	169,00
1006 30 96 9900	169,00
1006 30 98 9100	169,00
1006 30 98 9900	169,00
1006 30 65 9900	169,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	61,50
1101 00 15 9100	22,00
1101 00 15 9130	22,00
1102 20 10 9200	86,17
1102 20 10 9400	73,86
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	1,10
1103 11 10 9200	0,00
1103 11 90 9200	0,00
1103 13 10 9100	110,79
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	41,60
1104 21 50 9100	1,46

Huom.: Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1690/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädetyn siipikarjanliha- ja muna-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2699/93 ja (EY) N:o 1559/94 kumoamisesta 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1899/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2719/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Vuoden 2000 kolmanneksi vuosineljännekeksi jätetyt tuontitodistushakemukset koskevat tiettyjen tuotteiden osalta enintään käytettävissä olevia määriä ja ne voidaan sen vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja eräiden muiden tuotteiden osalta käytettävissä olevia määriä suurempia määriä, joista on

vähennettävä kiinteä prosenttiosuus tasapuolisen jaon varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1899/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 1899/97 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitettusta kokonaismäärästä 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 67.

⁽²⁾ EYVL L 342, 17.12.1998, s. 16.

LIITE I

Ryhmä	Kaudeksi 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksymisprosentti
1	3,51
2	3,50
4	100,00
7	2,65
8	2,93
9	1,89
10	100,00
11	100,00
44	3,97
45	100,00
12	100,00
14	—
15	100,00
16	2,19
17	—
18	—
19	100,00
21	100,00
23	100,00
24	3,86
25	100,00
26	100,00
27	—
28	100,00
30	—
32	100,00
33	100,00
34	—
35	—
36	—
37	7,63
38	100,00
39	—
40	100,00
43	—

LIITE II

(t)	
Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	4 156,25
2	406,25
4	9 993,64
7	2 625,00
8	656,25
9	1 500,00
10	1 139,95
11	281,25
44	343,75
45	857,25
12	1 180,01
14	2 187,50
15	1 990,63
16	437,50
17	937,50
18	187,50
19	393,75
21	1 465,00
23	1 180,63
24	125,00
25	3 104,88
26	169,13
27	1 375,00
28	157,47
30	1 125,00
32	415,63
33	291,88
34	1 562,50
35	125,00
36	625,00
37	156,25
38	296,88
39	1 000,00
40	337,50
43	625,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1691/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1431/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2719/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

Kaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset ovat suurempia kuin käytävissä olevat määrät, ja niitä on tämän vuoksi alennettava kiin-

teämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1431/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 48.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	1,79
2	1,75
3	1,87
4	7,58
5	2,34

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1692/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Slovenian tasavallan kauppaa ja kauppaan liittyviä toimenpiteitä koskevassa väliaikaisessa sopimuksessa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 20 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 509/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuoden 2000 kolmannelle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan.

- (2) Olisi vahvistettava seuraavan kauden käytettävissä olevaan määrään lisättävä ylimenevä osa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 509/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 509/97 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitetuista kokonaismääristä 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 80, 21.3.1997, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16.

LIITE I

Ryhmän numero	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
80	100,00
90	90,91
100	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmän numero	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 käytettävissä olevat määrät
80	1 299,00
90	325,00
100	1 093,90

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1693/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 624/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien

lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1411/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 22.

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	27,45	3,05
1701 11 90 ⁽¹⁾	27,45	7,81
1701 12 10 ⁽¹⁾	27,45	2,92
1701 12 90 ⁽¹⁾	27,45	7,38
1701 91 00 ⁽²⁾	29,01	10,73
1701 99 10 ⁽²⁾	29,01	6,21
1701 99 90 ⁽²⁾	29,01	6,21
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1694/2000,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,****määrättyyn järjestelmään liittyvien heinäkuussa 2000 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna-alan ja ovalbumiinien osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1474/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1356/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista siipikarjanliha-alan osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1251/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1357/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Vuoden 2000 kolmannelle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat tiettyjen tuotteiden osalta pienempiä tai yhtä suuria kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja tiettyjen muiden tuotteiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät,

minkä vuoksi niitä on alennettava kiinteämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 nojalla kaudeksi 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetusten (EY) N:o 1474/95 ja (EY) N:o 1251/96 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitetusta kokonaismäärästä 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 155, 28.6.2000, s. 36.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EYVL L 155, 28.6.2000, s. 38.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
E1	100,00
E2	82,57
E3	100,00
P1	100,00
P2	100,00
P3	2,89
P4	3,68

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
E1	65 715,00
E2	1 750,00
E3	6 723,07
P1	2 814,50
P2	1 363,00
P3	175,00
P4	250,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1695/2000,
annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,
naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 12 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 32/82 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 744/2000 ⁽³⁾, asetuksessa (ETY) N:o 1964/82 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1470/2000 ⁽⁵⁾, ja asetuksessa (ETY) N:o 2388/84 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3661/92 ⁽⁷⁾, annetaan tiettyä naudanlihaa ja tiettyjä säilykkeitä koskevan erityisen vientituen myöntämisedellytykset.
- (3) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltaminen naudanliha-alan markkinoiden ennakoitavaan tilanteeseen johtaa tuen vahvistamiseen jäljempänä esitetyllä tavalla.
- (4) Ottaen huomioon yhteisön markkinoiden nykyinen tilanne ja myyntimahdollisuudet erityisesti tietyissä kolmansissa maissa vientitukea olisi myönnettävä toisaalta teurastettaviksi tarkoitetuille naudoille, joiden elopaino on enemmän kuin 220 kilogrammaa mutta enintään 300 kilogrammaa, ja toisaalta täysikasvuisille naudoille, joiden elopaino on vähintään 300 kilogrammaa.
- (5) Tietyille liitteen I CN-koodiin 0201 kuuluvalla tuoreelle tai jäädytetyllä lihalle, tietyille liitteen I CN-koodiin 0202 kuuluvalla jäädytetyllä lihalle, tietyille liitteen I CN-

koodiin 0206 kuuluville muille eläimenosille ja tietyille liitteen I CN-koodiin 1602 50 10 kuuluville lihasta tai eläimenosista tehdyille muille valmisteille ja säilykkeille olisi myönnettävä tiettyihin määräpaikkoihin vietäessä vientitukea.

- (6) Ottaen huomioon tuotekoodeihin 0201 20 90 9700 ja 0202 20 90 9100 kuuluvien tuotteiden hyvin erilaiset ominaisuudet tuki olisi myönnettävä ainoastaan paloille, joissa luiden paino on enintään kolmannes niiden painosta.
- (7) Luuttoman, suolatun ja kuivatun naudanlihan osalta on olemassa perinteisiä Sveitsin suuntautuvia kauppavirtoja. Siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen kaupan säilyttämiseksi, tuki olisi vahvistettava määräksi, jolla katetaan Sveitsin markkinoiden hintojen ja jäsenvaltioiden vientihintojen välinen erotus.
- (8) Yhteisön osallistuminen liitteen I CN-koodeihin 1602 50 31—1602 50 80 kuuluvien lihasta ja eläimenosista tehtyjen muiden tarjontamuotojen ja säilykkeiden kansainväliseen kauppaan voidaan turvata myöntämällä tukea, jonka suuruus vastaa tähän saakka viejille myönnettyä tukea.
- (9) Muille naudanliha-alan tuotteille ei ole tarpeen vahvistaa tukea, sillä yhteisön osallistuminen maailmanlaajuiseen kauppaan on vähäistä.
- (10) Komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1000/2000 ⁽⁹⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden vientitukeen sovellettava nimikkeistö.
- (11) Toimijoiden vientiä koskevien tullimuodollisuuksien yksinkertaistamiseksi jäädytetyn lihan tuen määrä olisi saatettava muista kuin urospuolisista täysikasvuisista naudoista saadulle tuoreelle tai jäädytetyllä lihalle myönnettävän tuen mukaiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 89, 11.4.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁵⁾ EYVL L 165, 6.7.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EYVL L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EYVL L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EYVL L 114, 13.5.2000, s. 10.

- (12) CN-koodiin 1602 50 kuuluvien tuotteiden valvonnan tehostamiseksi olisi säädettävä, että kyseiset tuotteet voivat saada vientitukea ainoastaan, kun ne valmistetaan maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2026/83 ⁽²⁾, 4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti.
- (13) Väärinkäytösten estämiseksi tiettyjä puhdasrotuisia jalostuseläimiä viettäessä naaraspuolisten eläinten tuki olisi eriytettävä kyseisten eläinten iän perusteella.
- (14) Tiettyihin kolmansiin maihin on olemassa muiden kuin teurastettaviksi tarkoitettujen hiehojen vientimahdollisuuksia, mutta väärinkäytösten estämiseksi olisi vahvistettava tarkastusperusteet sen varmistamiseksi, että kyseessä ovat enintään 36 kuukauden ikäiset eläimet.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa tarkoitettua tukea, sekä kyseisen tuen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Määräpaikat eritellään tämän asetuksen liitteessä II.
3. Tuotteiden on täytettävä terveystarkastusta koskevat edellytykset, joista säädetään
- neuvoston direktiivin 64/433/ETY ⁽³⁾ liitteessä I olevassa XI luvussa,
 - neuvoston direktiivin 94/65/EY ⁽⁴⁾ liitteessä I olevassa VI luvussa,
 - neuvoston direktiivin 77/99/ETY ⁽⁵⁾ liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Tukinimikkeistön koodiin 0102 90 59 9000 kuuluvalla tuotteella ja tämän asetuksen liitteessä II olevaan alueeseen 10 kuuluvaa kolmanteen maahan suuntautuvalle viennille myönnettävän tuen edellytyksenä on vientitullimuodollisuuksien päätyttyä esitettävä virkaeläinlääkärin allekirjoittama eläinlääkärintodistuksen alkuperäiskappale ja sen kopio, joissa todistetaan, että kyseessä ovat tosiasiallisesti enintään 36 kuukauden ikäiset hiehot. Viejä säilyttää todistuksen alkuperäiskappaleen, ja tulliviranomaisten oikeaksi todistama kopio liitetään tuen maksamista koskevaan hakemukseen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 199, 22.7.1983, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁴⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

LIITE I

naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 28 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)		
Tuotekoodi	Määräpaikka	Tuen määrä (?)	Tuotekoodi	Määräpaikka	Tuen määrä (?)
		– Elopaino –			– Nettopaino –
0102 10 10 9120	01	46,00	0201 20 20 9120	02	33,50
0102 10 10 9130	02	16,00		03	23,00
	03	11,00		04	11,50
	04	5,00	0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	02	69,00
0102 10 30 9120	01	46,00		03	47,50
0102 10 30 9130	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 30 9120	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 10 90 9120	01	46,00		04	8,50
0102 90 41 9100	02	41,50	0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	02	119,00
0102 90 51 9000	02	16,00		03	79,50
	03	11,00		04	39,50
	04	5,00	0201 20 50 9120	02	42,50
0102 90 59 9000	02	16,00		03	29,00
	03	11,00		04	14,50
	04	5,00	0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	02	69,00
	10	41,50 ⁽²⁾		03	47,50
0102 90 61 9000	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 50 9140	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 69 9000	02	16,00		04	8,50
	03	11,00	0201 20 90 9700	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 71 9000	02	41,50		04	8,50
	03	27,00	0201 30 00 9050	05 ⁽³⁾	34,00
	04	14,00		07 ⁽⁴⁾	34,00
0102 90 79 9000	02	41,50	0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	02	33,50
	03	27,00		03	22,00
	04	14,00		04	10,50
				06	26,50
		– Nettopaino –	0201 30 00 9100 ^{(2) (6)}	02	166,00
				03	113,50
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	02	69,00		04	57,50
	03	47,50		06	147,00
	04	23,00	0201 30 00 9120 ^{(2) (6)}	08	91,00
0201 10 00 9120	02	24,00		09	85,00
	03	17,00		03	62,50
	04	8,50		04	31,50
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	02	94,00		06	80,50
	03	63,00	0202 10 00 9100	02	24,00
	04	32,00		03	17,00
0201 10 00 9140	02	33,50		04	8,50
	03	23,00	0202 10 00 9900	02	33,50
	04	11,50		03	23,00
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	02	94,00		04	11,50
	03	63,00	0202 20 10 9000	02	33,50
	04	32,00		03	23,00
				04	11,50

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)		
Tuotekoodi	Määräpaikka	Tuen määrä ⁽⁷⁾	Tuotekoodi	Määräpaikka	Tuen määrä ⁽⁷⁾
		– Nettopaino –			– Nettopaino –
0202 20 30 9000	02	24,00	0206 10 95 9000	02	33,50
	03	17,00		03	22,00
	04	8,50		04	10,50
0202 20 50 9100	02	42,50		06	26,50
	03	29,00	0206 29 91 9000	02	33,50
	04	14,50		03	22,00
0202 20 50 9900	02	24,00		04	10,50
	03	17,00		06	26,50
	04	8,50	0210 20 90 9100	04	16,50
0202 20 90 9100	02	24,00		02	19,50 ⁽⁸⁾
	03	17,00		03	15,00 ⁽⁸⁾
	04	8,50	1602 50 10 9170	04	15,00 ⁽⁸⁾
0202 30 90 9100	05 ⁽³⁾	34,00		01	77,00 ⁽³⁾
	07 ⁽⁴⁾	34,00	1602 50 31 9125	01	68,50 ⁽³⁾
				01	77,00 ⁽³⁾
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	02	33,50		01	68,50 ⁽³⁾
	03	22,00	1602 50 39 9125	01	26,00 ⁽³⁾
	04	10,50		01	26,00 ⁽³⁾
	06	26,50		01	15,00 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen luokittelu edellyttää asetuksen (ETY) N:o 32/82, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä olevan todistuksen esittämistä.

⁽²⁾ Vientituen myöntäminen edellyttää asetuksessa (ETY) N:o 1964/82, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyjen edellytysten täyttämistä.

⁽³⁾ Komission asetuksen (ETY) N:o 2973/79 (EYVL L 336, 29.12.1979, s. 44), sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

⁽⁴⁾ Komission asetuksen (EY) N:o 2051/96 (EYVL L 274, 26.10.1996, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 19.8.1984, s. 28.

⁽⁶⁾ Vähärasvaisen naudanlihan pitoisuus, lukuun ottamatta rasvaa, määritetään komission asetuksen (ETY) N:o 2429/86 (EYVL L 210, 1.8.1986, s. 39) liitteessä kuvattua määritysmenetelmää noudattaen.

Keskimääräisellä pitoisuudella tarkoitetaan näytteen määrää sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 2457/97 (EYVL L 340, 11.12.1997, s. 29) 2 artiklan 1 kohdassa. Näyte on otettava asianomaisen erän siitä osasta, jossa riski on suurin.

⁽⁷⁾ Asetuksen (ETY) N:o 805/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 13 artiklan 10 kohdan mukaan tukea ei myönnetä kolmansista maista tuotavia ja kolmansiin maihin jälleenvietäviä tuotteita vietäessä.

⁽⁸⁾ Tuen myöntäminen edellyttää valmistamista neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

⁽⁹⁾ Tuen myöntämisen edellytyksenä on tämän asetuksen 2 artiklassa tahoitettujen edellytysten noudattaminen.

Huom. Tuotekoodit sekä alaviitteet määritellään asetuksessa (ETY) N:o 3846/87, sellaisena kuin se on muutettuna.

Huom. Maat määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/47/EY,
annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,
direktiivien 69/169/ETY ja 92/12/ETY muuttamisesta väliaikaisten määrällisten rajoitusten osalta
tuotaessa olutta Suomeen**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY ⁽⁴⁾, 26 artiklalla myönnetään Suomelle oikeus pitää muista jäsenvaltioista tullitta hankitun oluen määrällinen rajoitus 15 litrana, kuten Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjassa määrätään.
- (2) Suomen olisi toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oluen tuontia kolmansista maista ei sallita edullisemmin ehdoin kuin kyseistä tuontia muista jäsenvaltioista.
- (3) Direktiivin 92/12/ETY 26 artiklalla sallitaan Suomen soveltaa 31 päivään joulukuuta 2003 saakka samoja sen alueelle ilman ylimääräistä valmisteveroa tuotavia tavaroita koskevia määrällisiä rajoituksia, joita se sovelsi 31 päivänä joulukuuta 1996, ja kyseiset rajoitukset on poistettava asteittain.
- (4) Kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettavien liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/169/ETY ⁽⁵⁾ 4 ja 5 artiklassa säädetään muista maista kuin jäsenvaltioista tulevien matkustajien henkilökohtaiseen matkatavaroihin sisältyvien tavaroiden verovapautuksesta, jos on kyse muusta kuin kaupallisesta maahan-tuonnista.
- (5) Direktiivin 92/12/ETY 26 artiklan säännökset muodostavat poikkeuksen sisämarkkinoiden peruserästä, nimittäin kansalaisten oikeudesta kuljettaa omaan käyt-

töönä hankkimiaan tavaroita kaikkialla yhteisössä joutumatta maksamaan uusia veroja, joten poikkeuksen vaikutuksia on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava.

- (6) Tässä tilanteessa on asianmukaista nostaa muista jäsenvaltioista hankitun oluen määrällistä rajoitusta useassa eri vaiheessa Suomen mukauttamiseksi asteittain direktiivin 92/12/ETY 8 ja 9 artiklassa vahvistettuihin yhteisön sääntöihin ja sen varmistamiseksi, että oluen verovapaata tuontia koskevat yhteisön sisäiset rajoitukset poistetaan kokonaan 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä, kuten mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdassa säädetään.
- (7) Suomella on ollut ongelmia alkoholipolitiikan, sosiaali- ja terveyspolitiikan sekä yleisen järjestyksen osalta muun muassa kasvaneen yksityisen oluentuonnin seurauksena.
- (8) Suomi on pyytänyt poikkeusta soveltaa vähintään 6 litran rajoitusta oluen tuontiin muista maista kuin jäsenvaltioista.
- (9) Otetaan huomioon Suomen maantieteellinen sijainti, Suomen raja-alueilla toimivien vähittäiskauppiaiden taloudelliset vaikeudet ja muista maista kuin jäsenvaltioista tapahtuvan oluen tuonnin kasvun aiheuttama huomattava tulojen menetys.
- (10) Tämän vuoksi on tarpeen myöntää Suomelle oikeus soveltaa vähintään 6 litran rajoitusta oluen tuontiin muista maista kuin jäsenvaltioista.
- (11) On aiheellista pitää tämä poikkeus voimassa kaksi vuotta kauemmin kuin muista jäsenvaltioista Suomeen tuodun oluen rajoitus, jotta Suomen vähittäiskauppa sopeutuu uuteen tilanteeseen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 69/169/ETY 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”9. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, Suomella on oikeus soveltaa oluen tuontiin muista maista kuin jäsenvaltioista vähintään 6 litran määrällistä rajoitusta 31 päivään joulukuuta 2005.”

⁽¹⁾ EYVL C 177 E, 27.6.2000, s. 93.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 24. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/99/EY (EYVL L 8, 11.1.1997, s. 12).

⁽⁵⁾ EYVL L 133, 4.6.1969, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/4/EY (EYVL L 60, 3.3.1994, s. 14).

2 artikla

Lisätään direktiivin 92/12/ETY 26 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Suomen on nostettava oluen määrällisiä rajoituksia vähintään 24 litraan direktiivin 69/169/ETY 5 artiklan 9 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettavan suomalaisen säädöksen voimaantulosta alkaen, vähintään 32 litraan 1 päivästä tammikuuta 2001 ja vähintään 64 litraan 1 päivästä tammikuuta 2003.”.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. PARLY

**KOMISSION DIREKTIIVI 2000/52/EY,
annettu 26 päivänä heinäkuuta 2000,
jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komis-
sion direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 86 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission direktiivissä 80/723/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/84/ETY ⁽²⁾, jäsenvaltiot velvoitetaan varmistamaan julkisten viranomaisten ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuus. Direktiivissä 80/723/ETY vaaditaan, että jäsenvaltiot säilyttävät tietyt taloudelliset tiedot ja toimittavat ne komissiolle tämän pyynnöstä sekä toimittavat muut tiedot vuosikertomusten muodossa.
- (2) Useat talouden alat, joille aiemmin oli luonteenomaista kansallisten, alueellisten tai paikallisten monopolien olemassaolo, on avattu tai niitä ollaan avaamassa osittain tai kokonaan kilpailulle perustamissopimuksen nojalla tai jäsenvaltioiden ja yhteisön antamien sääntöjen nojalla. Tämän prosessin aikana on osoittautunut tärkeäksi varmistaa, että perustamissopimukseen sisältyviä kilpailusääntöjä sovelletaan näillä aloilla tasapuolisesti ja tehokkaasti, ja erityisesti on varmistettava se, että markkinoilla ei esiinny perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettua määrävän aseman väärinkäyttöä, ja että perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea ei myönnetä jollei se sovellu yhteismarkkinoille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mahdollista soveltamista.
- (3) Jäsenvaltiot myöntävät usein joillekin yrityksille erityisoi-
keuksia tai yksinoikeuksia näillä aloilla tai suorittavat maksuja tai muita korvauksia yrityksille, joille on uskottu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden tuottaminen. Nämä yritykset kilpailevat usein myös muiden yritysten kanssa.
- (4) Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan ja 86 artiklan 3 kohdan mukaan periaatteessa jäsenvaltioiden tehtävänä on myöntää tietyille yrityksille jäsenvaltioiden määrittelemien yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen hoito, kun taas komission tehtävänä on valvoa, että kyseisen artiklan määräyksiä noudatetaan.
- (5) Perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltiot eivät toteuta eivätkä pidä voimassa mitään toimenpidettä, joka koskee julkisia yrityksiä taikka yrityksiä, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoi-
keuksia tai yksinoikeuksia, ja joka on ristiriidassa perustamissopimuksen määräysten kanssa. Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohtaa sovelletaan yrityksiin, jotka

tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja. Perustamissopimuksen 86 artiklan 3 kohdassa määrätään, että komissio valvoo, että 86 artiklan määräyksiä noudatetaan, ja antaa, jos se on tarpeen, jäsenvaltioille osoitetut aiheelliset direktiivit tai tekee niille osoitetut aiheelliset päätökset. Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitettyihin tulkitseviin määräyk-
siin sisältyvässä pöytäkirjassa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta todetaan, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräykset eivät rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa rahoittaa julkista yleisradio-
toimintaa, siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleis-
radioyrittäjälle kunkin jäsenvaltion antaman, määritte-
lemän ja järjestämän julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista, kun samalla otetaan huomioon tällaisen julkisen palvelun tehtävän toteutta-
minen. Perustamissopimuksen 86 artiklan määräysten noudattamisen varmistamiseksi komissiolle on oltava tarpeelliset tiedot. Tämän vuoksi on määriteltävä avoi-
muuden saavuttamisen edellytykset.

- (6) Erityisoi-
keuksia tai yksinoikeuksia saaneiden taikka yleis-
siin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluita tuotta-
vien julkisten ja yksityisten yritysten monimuotoinen tilanne, yksittäisen yrityksen mahdollisesti harjoittamien toimintojen määrä ja jäsenvaltioiden eriasteinen markki-
noiden vapauttaminen voivat vaikeuttaa kilpailusään-
töjen ja erityisesti perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamista. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden ja komission on saatava yksityiskohtaisia tietoja näiden yritysten sisäi-
sestä taloudellisesta rakenteesta ja organisaatoraken-
teesta ja erityisesti eriteltyt ja luotettavat kirjanpitoliedot saman yrityksen eri toiminnoista. Näitä tietoja ei ole aina saatavilla tai ne eivät aina ole riittävän yksityiskohtaisia tai luotettavia.

- (7) Kirjanpidosta olisi ilmentävä eri toiminnot, kunkin toiminnon aiheuttamat tulot ja menot, tulojen ja menojen kohdistamisessa käytetyt menetelmät. Erillisen kirjanpidon tulisi olla saatavilla niistä tuotteista tai palve-
luista, joille jäsenvaltio on myöntänyt erityisoi-
keuksia tai yksinoikeuksia tai joiden osalta yritykselle on uskottu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden tuottaminen, sekä toisaalta jokaisesta muusta yrityksen tuottamasta tuotteesta tai palvelusta. Velvoitetta pitää erillistä kirjanpitoa ei tulisi soveltaa yrityksiin, joiden toiminta rajoittuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin lii-
tyvien palvelujen tarjontaan ja joilla ei ole toimintaa näiden yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palve-
lujen ulkopuolella. Ei kuitenkaan vaikuta tarpeelliselta

⁽¹⁾ EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35.

⁽²⁾ EYVL L 254, 12.10.1993, s. 16.

edellyttää erillistä kirjanpitoa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen taikka erityisoikeuksien tai yksinoikeuksien osalta, jos se ei ole välttämätöntä tulojen ja menojen jaottelun kannalta näiden palvelujen ja tuotteiden ja sellaisten palvelujen ja tuotteiden välillä, jotka eivät liity yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin taikka erityisoikeuksiin tai yksinoikeuksiin.

- (8) Kilpailusääntöjen tasapuolinen ja tehokas soveltaminen näihin yrityksiin voidaan parhaiten varmistaa siten, että jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että kyseiset yritykset pitävät erillistä kirjanpitoa. Komissio on hyväksynyt tiedonannon yleishyödyllisistä palveluista Euroopassa ⁽¹⁾, jossa painotetaan näiden palvelujen merkitystä. On otettava huomioon näiden mahdollisesti yleishyödyllisiin palveluihin liittyvien alojen merkitys, kyseisten yritysten mahdollinen vahva markkina-asema ja vapautumassa olevien alojen käynnistymässä olevan kilpailun haavoittuvuus. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja avoimuuden perustavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen ja asianmukaista laatia erillistä kirjanpitoa koskevat säännöt. Tämä direktiivi rajoittuu siihen, mikä on tarpeen tavoitteiden toteuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

- (9) Eräillä aloilla yhteisössä hyväksytyt säännökset edellyttävät jäsenvaltioilta ja tietyiltä yrityksiltä erillistä kirjanpitoa. On tarpeen varmistaa kaiken taloudellisen toiminnan yhdenvertainen kohtelu kaikkialla yhteisössä ja ulottaa velvollisuus pitää erillistä kirjanpitoa kaikkiin vastaaviin tilanteisiin. Tällä direktiivillä ei muuteta yhteisön muissa säännöksissä olevia samaa tarkoitusta varten vahvistettuja erityissääntöjä eikä tätä direktiiviä sovelleta sellaisten yritysten toimintoihin, joihin sovelletaan yhteisön muita säännöksiä.

- (10) Valtavan ja liiallisen hallinnollisen taakan välttämiseksi ei toistaiseksi ole tarpeen velvoittaa koko vuotuiselta netto-liikevaihdoltaan alle 40 miljoonaa euroa olevia yrityksiä, pitämään erillistä kirjanpitoa, koska niillä on rajoitettu mahdollinen vaikutus kilpailuun. Koska mahdollinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan on rajoitettu, ei ole toistaiseksi tarpeen edellyttää erillisen kirjanpidon pitämistä tiettyihin luokkiin kuuluvien palvelujen suorituksista. Tämän direktiivin soveltamisen ei tulisi vaikuttaa muihin sääntöihin, jotka koskevat jäsenvaltioiden tiedonantovelvollisuutta komissiolle.

- (11) Tällä kertaa ei liene tarpeen velvoittaa yritystä pitämään erillistä kirjanpitoa, jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista maksettava korvaus on määritetty

tietyksi ajaksi avointa ja syrjimätöntä menettelyä soveltaen.

- (12) Perustamissopimuksen 295 artiklassa määrätään, että perustamissopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin. Kilpailusääntöjä sovellettaessa ei yksityisiä ja julkisia yrityksiä saa asiattomasti syrjiä. Tätä direktiiviä sovelletaan sekä yksityisiin että julkisiin yrityksiin.

- (13) Jäsenvaltioiden hallintoalueiden rakenteet poikkeavat toisistaan. Tätä direktiiviä olisi sovellettava jäsenvaltioiden kaikkiin julkisiin viranomaisiin.

- (14) Tämän vuoksi olisi direktiiviä 80/723/ETY muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 80/723/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan nimi seuraavasti:

”Komission direktiivi 80/723/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1980, jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten taloudellisen toiminnan avoimuudesta.”

- 2) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkisten viranomaisten ja julkisten yritysten väliset taloudelliset suhteet ovat avoimia tässä direktiivissä säädettyllä tavalla siten, että seuraavat seikat käyvät selkeästi ilmi:

- a) julkisten viranomaisten kyseiselle julkiselle yritykselle suoraan myöntämät julkiset varat;
- b) julkiset varat, jotka julkiset viranomaiset myöntävät julkisten yritysten tai rahoituslaitosten välityksellä;
- c) kyseisten julkisten varojen todellinen käyttötarkoitus.

2. Rajoittamatta yhteisössä annettuja erityisiä säännöksiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden yritysten, jotka ovat velvollisia pitämään erillistä kirjanpitoa, taloudellinen rakenne ja organisaatorakenne näytetään oikein erillisessä kirjanpidossa siten, että seuraavat seikat selkeästi ilmenevät:

- a) eri toiminnoista syntyvät tulot ja menot;
- b) yksityiskohtaiset tiedot menetelmistä, joilla tulot ja menot kohdistetaan eri toiminnoille.

⁽¹⁾ EYVL C 281, 26.9.1996, s. 3.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'julkisilla viranomaisilla' kaikkia julkisia viranomaisia, mukaan lukien valtio, alueelliset ja paikalliset julkisyhteisöt sekä kaikki muut hallintoalueiden julkisyhteisöt;
- b) 'julkisilla yrityksillä' kaikkia yrityksiä, joiden suhteen julkiset viranomaiset käyttävät suoraan tai välillisesti määräysvaltaa omistuksen, rahoitukseen osallistumisen tai yritykseen sovellettavien sääntöjen perusteella;
- c) 'valmistusalueella toimivalla julkisella yrityksellä' kaikkia yrityksiä, joiden pääasiallinen toimiala, joka vastaa vähintään 50:tä prosenttia koko vuoden liikevaihdosta, kuuluu valmistusalaan. Kyse on yrityksistä, joiden toiminta kuuluu NACE-luokituksen (Rev. 1) pääluokkaan D — teollisuus (joka sisältää välitasot DA-DN) (*);
- d) 'yrityksellä, joka on velvollinen pitämään erillistä kirjanpitoa' kaikkia yrityksiä, joille jäsenvaltio on myöntänyt perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohdan mukaisia erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia, tai joille on uskottu perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottaminen, joille on myönnetty kyseistä palvelua varten jossain muodossa valtiontukea, joka voi olla muun muassa avustus, tuki tai korvaus, ja joilla on muita toimintoja;
- e) 'eri toiminnoilla' toisaalta kaikkia tuotteita tai palveluja, joiden osalta yritykselle on myönnetty erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia, taikka kaikkia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, jotka on uskottu yritykselle, ja toisaalta kaikkia muita yrityksen tuottamia erillisiä tuotteita ja palveluja;
- f) 'yksinoikeudella' oikeutta, jonka jäsenvaltiot myöntävät yhdelle yritykselle laein, asetuksin ja hallinnollisin määräyksiin ja joka antaa kyseiselle yritykselle oikeuden tiettyjen palvelujen tarjoamiseen tai tietyn toiminnan harjoittamiseen tietyllä maantieteellisellä alueella;
- g) 'erityisoikeuksilla' oikeuksia, joita jäsenvaltiot myöntävät rajoitetulle määrälle yrityksiä tietyllä maantieteellisellä alueella laein, asetuksin ja hallinnollisin määräyksiin, joilla
 - rajoitetaan kahteen tai useampaan niiden yritysten määrä, joiden sallitaan tarjota tiettyjä palveluja tai harjoittaa tiettyä toimintaa, muulla tavoin kuin objektiivisilla, oikeasuhteisilla ja syrjimättömillä perusteilla, tai
 - nimetään useita keskenään kilpailevia yrityksiä tarjoamaan tiettyjä palveluja tai harjoittamaan tiettyä toimintaa muulla tavoin kuin objektiivisilla, oikeasuhteisilla ja syrjimättömillä perusteilla, tai

— yritykselle tai yrityksille annetaan muulla tavoin kuin objektiivisin, oikeasuhteisin ja syrjimättömin perustein lainsäädännössä tai muussa sääntelyssä etuja, jotka vaikuttavat merkittävästi muiden yritysten mahdollisuuksiin tarjota samoja palveluja tai harjoittaa samaa toimintaa samalla maantieteellisellä alueella olennaisilta osin samanlaisten olosuhteiden vallitessa.

2. Julkisten viranomaisten oletetaan käyttävän määräysvaltaa yrityksen suhteen, jos niillä on suoraan tai välillisesti:

- a) enemmistö yrityksen merkitystä pääomasta; tai
- b) valvonnassaan yrityksen osakkeiden äänimäärän enemmistö; taikka
- c) mahdollisuus asettaa enemmän kuin puolet yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä.

(*) EYVL L 83, 3.4.1993, s. 1."

3) Korvataan 3 artiklassa ilmaisu "1 artiklassa" ilmaisulla "1 artiklan 1 kohdassa".

4) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yrityksillä, jotka ovat velvollisia pitämään erillistä kirjanpitoa,

- a) on erillinen juokseva kirjanpito eri toiminnoista;
- b) on siinä asianmukaisesti kaikki tulot ja menot soveltaen johdonmukaisesti (objektiivisesti perusteltuja kustannuslaskennan periaatteita;
- c) on selkeät tiedot erillisen kirjanpidon perustana olevista kustannuslaskennan periaatteista.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan toimintoihin, joihin ei sovelleta yhteisössä annettuja erityisiä säännöksiä, eikä tämä säännös vaikuta jäsenvaltioiden tai yritysten velvoitteisiin, jotka perustuvat perustamissopimukseen tai edellä mainittuihin erityisiin säännöksiin."

5) Korvataan 4 ja 5 artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Tämä direktiivi ei koske 1 artiklan 1 kohdassa mainitun avoimuuden osalta taloudellisia suhteita, joita julkisilla viranomaisilla on:

- a) julkisiin yrityksiin sellaisten palvelujen osalta, joiden tarjoaminen ei ole omiaan vaikuttamaan mainittavasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan;
- b) keskuspankkeihin;
- c) julkisiin luottolaitoksiin sellaisten julkisia varoja koskevien talletusten osalta, jotka julkiset viranomaiset tekevät tavanomaisilla kaupallisilla ehdoilla;

d) julkisiin yrityksiin, joiden koko vuotuinen nettoliikevaihto kahdelta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen varojen myöntämistä tai käyttöä viimeksi edeltäneeltä tilikaudelta on ollut vähemmän kuin 40 miljoonaa euroa. Julkisten luottolaitosten osalta vastaavana raja-arvona on kuitenkin taseen 800 miljoonan euron loppusumma.

2. Tätä direktiiviä ei 1 artiklan 2 kohdassa mainitun avoimuuden osalta sovelleta:

a) yritysten niihin palveluihin, joiden suorittaminen ei todennäköisesti vaikuta merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan;

b) yrityksiin joiden koko vuotuinen nettoliikevaihto on vähemmän kuin 40 miljoonaa euroa kahdelta mitä hyvänsä sellaista vuotta edeltäneeltä tilikaudelta, jona jäsenvaltio on myöntänyt niille perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohdan mukaisia erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia tai jona sille on uskottu perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottaminen. Julkisten luottolaitosten osalta vastaavana raja-arvona on kuitenkin taseen 800 miljoonan euron loppusumma;

c) yrityksiin, joille on uskottu avointa ja syrjimätöntä menettelyä noudattaen perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottaminen, jos niille missä hyvänsä muodossa annettu valtiontuki, joka voi olla muun muassa avustus, tuki tai korvaus, on myönnetty tietyn ajaksi.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia suhteita koskevat tiedot ovat komission saatavilla viiden vuoden ajan sen tilikauden päättymisestä, jonka kuluessa julkiset varat myönnettiin kyseisille julkisille yrityksille. Jos samoja varoja käytetään myöhemmin tilikausina, viiden vuoden määräaika lasketaan kuitenkin mainitun tilikauden päättymisestä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten taloudellista rakennetta ja organisaatorakennetta koskevat tiedot ovat komission

saatavilla viiden vuoden ajan sen tilikauden päättymisestä, johon tiedot liittyvät.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen pyynnöstä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettut tiedot, jos se pitää sitä tarpeellisenä, sekä tarpeelliset taustatiedot erityisesti menettelyn tavoitteista."

6) Korvataan 5 a artiklan 3 kohdassa ilmaisu "ECUa" ilmaisulla "euroa".

7) Korvataan 6 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "5 artiklan 2 kohdan" ilmaisulla "5 artiklan 3 kohdan".

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Direktiivin 80/723/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan 2 kohtaa on sovellettava 1 päivänä tammikuuta 2002.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä heinäkuuta 1999,

Ranskan myöntämästä tuesta Crédit Agricole -konsernille notaaritalletusten vastaanottamiseen ja säilyttämiseen maaseutukunnissa

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2147)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/480/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

MENETTELY

- (1) Komissio ilmoitti 22 päivänä tammikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä Ranskan viranomaisille EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta, joka koskee Ranskan valtion Crédit Agricolelle myöntämää yksinoikeutta vastaanottaa notaaritalletukset (dépôt des notaires) maaseutukunnissa. Menetely aloitettiin kyseistä yksinoikeutta koskevan kantelun perusteella, jonka tekivät Ranskan pankkiyhdistys (Association française des banques, AFB) ja talletuspankkien ammattiyhdistys (Chambre syndicale des banques populaires, CSBP).
- (2) Ranskan viranomaiset vastasivat komissiolle 9 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä menettelyn aloittamista koskevassa kirjeessä esitettyihin kysymyksiin. Viranomaiset ilmoittivat aikovansa kumota Crédit Agricolen oikeuden notaaritalletusten vastaanottamiseen vuoden 1998 puolivälistä alkaen. Kun menettelyn aloittamista koskeva tiedonanto oli julkaistu Euroopan yhteis-

söjen virallisessa lehdessä ⁽¹⁾, Crédit Agricole lähetti komissiolle 5 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä perusteluja, joiden avulla pyrittiin osoittamaan, että menettelyn kohteena olevia toimenpiteitä ei ole syytä luokitella valtiontueksi. Komissio esitti Ranskan viranomaisille 22 päivänä syyskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä lisätietopyynnön viranomaisten 9 päivänä huhtikuuta toimittaman vastauskirjeen perusteella. Ranskan viranomaiset vastasivat tietopyyntöön 7 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä. Komissio lähetti 25 päivänä tammikuuta uuden kirjeen, jossa se pyysi Ranskan viranomaisilta vahvistusta siihen, että Crédit Agricolelle myönnetty yksinoikeus oli todella kumottu. Viranomaiset ilmoittivat 28 päivänä huhtikuuta 1999 aiheellisista toimenpiteistä, joita ne aikoivat toteuttaa, jotta Crédit Agricolelle myönnetyn yksinoikeuden voimassaolo päättyisi 1 päivänä huhtikuuta 2000.

II

CRÉDIT AGRICOLE — NOTAARITALLETUSJÄRJESTELMÄN KUVAUS

- (3) Ennen Société Générale- ja Paribas -yhtiöiden sulautumista helmikuussa 1999 Crédit Agricole -konserni oli

⁽¹⁾ EYVL C 144, 9.5.1998, s. 6.

suurin ranskalainen ja viidenneksi suurin eurooppalainen pankkiryhmittymä⁽²⁾. Se muodostuu keskinäisistä yhtiöistä, joista ensimmäiset perustettiin 1800-luvun lopulla vastaamaan maanviljelijöiden rahoitustarpeisiin. Ranska perusti vuonna 1926 Caisse nationale du Crédit Agricolen (jäljempänä 'CNCA', joka vastaa säästökassojen välisestä rahaliikenteestä. CNCA yksityistettiin vuonna 1988 ja valtio luopui kaikista omistusosuuksistaan yhtiössä. CNCA:n osakkaita ovat konsernin alueelliset säästökassat (91 prosenttia) ja niiden henkilökunta (9 prosenttia). Alueelliset säästökassat kuuluvat paikallisten säästökassojen määräysvaltaan, joilla on noin viisi miljoonaa osakasta. Konsernista on kehittynyt suuri talletus- ja yleispankkitoiminnan harjoittaja. Sillä oli vuonna 1997 noin 8 200 konttorin verkko ja 9 200 palvelupistettä, joissa tarjotaan peruspankkipalveluja elinkeinonharjoittajien avulla. Maaseudulla Crédit Agricolen toimipaikat muodostavat 33 prosentin osuuden kaikista pankkitoimipaikoista eli sen osuus on paljon suurempi kuin Ranskan pankkiyhdistyksen AFB:n kolmen suurimman pankin osuudet yhteensä.

(4) Crédit Agricole -konsernin merkitys maatalouden rahoituksessa on edelleen suuri, mutta sen asiakaskunta on monipuolistunut kattamaan muitakin ammattiryhmiä ja talouden aloja. Crédit Agricolella oli yksinoikeus myöntää maataloudelle korkotukilainoja vuoteen 1990 asti, jonka jälkeen korkotuesta on kilpailtu vapaasti pankkialalla.

(5) Vaikka notaarit ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia, heidät luokitellaan julkishallinnon alaisiksi virkamiehiksi, joiden on noudatettava viranomaisten vahvistamia erityissääntöjä. Notaarit eivät saa pitää hallussaan asiakkaiden talletuksia, jotka liittyvät notariaatteja koskevien säännösten alaiseen toimintaan. Valtio vaatii notaareja sijoittamaan nämä talletukset määrättyihin rahalaitoksiin, joiden luettelon se vahvistaa. Notaarien hallussa väliaikaisesti olevat varat muodostuvat pääasiassa perinnöistä, kiinteistökaupoista, yritysten perustamisesta ja liikearvon luovutushinnoista. Aloittaessaan perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn komissio ilmoitti kantelijoiden ja Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella, että valtio oli vuonna 1972 (25 päivänä elokuuta annetulla säädöksellä) vahvistanut luettelon niistä rahalaitoksista, joilla oli valtuudet ottaa vastaan ja säilyttää alle kolmen kuukauden talletuksia. Tällaisia laitoksia olivat Caisse des

dépôts et consignations (CDC), Chèques postaux ja Crédit Agricole -säästökassat (alle 5 000 asukkaan kunnissa). Vuonna 1973 valtio antoi Crédit Agricolen säästökassoille valtuudet ottaa vastaan notaarien hallussa olevia varoja alle 30 000 asukkaan kunnissa⁽³⁾.

(6) Näistä talletuksista maksetaan yhden prosentin provisio⁽⁴⁾ notaareille. Kuten komissio korosti aloittaessaan tätä menettelyä, vuoteen 1990 asti Crédit Agricolella ei ollut mitään velvoitteita vastineeksi tälle edulliselle varainhankintatavalle. Valtion ja Crédit Agricolen välillä 26 päivänä syyskuuta 1990 tehdyllä sopimuksella perustettiin maanviljelijöiden rahoituskulujen alentamisrahoitus (Fonds d'allégement des charges financières des agriculteurs, jäljempänä 'FAC'), jota Crédit Agricole lupautui rahoittamaan 500 miljoonalla Ranskan frangilla vuosina 1991 ja 1992, 600 miljoonalla vuonna 1993 ja 500 miljoonalla vuosina 1994 ja 1995. Viranomaisten ja Crédit Agricolen välillä tehtiin vuonna 1996 uusi sopimus siitä, että rahoitusta FAC:lle jatkettaisiin miljardilla frangilla vuosina 1996—1999. FAC:tä rahoitetaan Crédit Agricolen alueellisista säästökassoista notaaritalletusten hoidosta saatujen varojen perusteella. Rahoitus tarjoaa korkotukea (erityisesti nuorille maanviljelijöille) ja niin kutsuttuja konsolidointilainoja ja rahoittaa veloista irtautumista helpottaakseen erityisesti toiminnan lopettamista. Crédit Agricole vastaa täysin FAC:n varojen hoidosta.

(7) Aloittaessaan tätä menettelyä komissio katsoi, että yksinoikeuden myöntäminen Crédit Agricolelle notaaritalletusten vastaanottamiseen ja säilyttämiseen

- väärästi kilpailua tavalla, joka voi vaikuttaa yhteisön jäsenvaltioiden väliseen kauppaan,
- antoi Crédit Agricolelle edun, jota se ei olisi markkinaolosuhteissa saanut, ja
- merkitsi valtion varojen käyttöä.

(8) Tästä syystä komissio katsoi, että kyseessä oleviin toimenpiteisiin voi sisältyä merkittäviä osia perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea. Hallussaan olevien tietojen perusteella komissio katsoi, että todetut tuet olivat uutta tukea perustamissopimuksessa tarkoitettua tavalla ja että näin ollen olisi aloitettava perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely toimenpiteiden tutkimiseksi.

(9) Kantelijoiden (AFB ja CSBP) perustelut esitettiin tämän menettelyn aloittamista koskevassa tiedonannossa⁽⁵⁾.

III

ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(10) Lukuun ottamatta Crédit Agricolen esittämiä huomautuksia, komissio ei ole saanut tässä menettelyssä huomautuksia.

⁽³⁾ Lukuun ottamatta kuntia, joissa on 5 001—30 000 asukasta ja jotka kuuluvat yli 50 000 asukkaan talousalueisiin, sekä kuntia, jotka sijaitsevat kehitettävillä maaseutualueilla ja vuoristoalueilla ja jotka kuuluvat yli 50 000 asukkaan talousalueisiin.

⁽⁴⁾ Provisio muodostuu 1 prosentin vuosikorosta, jota maksetaan talletuksista. Näin ollen noin 20 miljardin frangin talletuksista maksetaan notaareille yhteensä 200 miljoonaa frangia provisiota vuodessa.

⁽⁵⁾ Ks. alaviite 1.

⁽²⁾ Moody's-luokituslaitoksen mukaan, vuoden 1997 loppu.

(11) Ranskan viranomaisten tapaan Crédit Agricole

- korosti, että säästökassoilla on ollut lupa ottaa vastaan notaaritalletuksia vuodesta 1930 alkaen ja että niillä ei ollut yksinoikeutta, koska CDC ja Chèques Postaux saavat myös ottaa vastaan tällaisia talletuksia koko maassa ja myös maaseudulla,
- esitti, että notaaritalletuksia ei voida pitää valtion varoina ja että näin ollen kyse ei voi olla perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetusta valtiontuesta,
- korosti notaarien julkisen palvelun tehtävää ja kyseistä järjestelyä koskevia velvoitteita,
- totesi, että notaaritalletusten hoitoon liittyvät kustannukset olivat noin 1,77 prosenttia talletusten kokonaismäärästä,
- korosti maatalouden alalla myönnettäville lyhytaikaisille luotoille vahvistettua enimmäismäärää, jota sen oli pitänyt noudattaa helmikuuhun 1997 asti ja joka sen mielestä oli asetettu notaaritalletusten vastineeksi,
- muistutti FAC:n perustamisesta, jota se on rahoittanut 3,9 miljardilla frangilla sen perustamisesta 1990 alkaen suhteellisella osuudella notaaritalletuksista saamistaan varoista: näin ollen myös sitä voidaan pitää notaaritalletusten vastineena,
- kiisti, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttettaisiin, koska sen asiakaskunta muodostuu lähimaaseutukuntien asukkaista ja koska kokonaissummat ovat niin pieniä, että ne muodostavat vain vähäisen osuuden kaikista Ranskassa tehdyistä talletuksista.

(12) Crédit Agricole korosti, että notaaritalletuksia ottavat vastaan ainoastaan alueelliset säästökassat. Sen mielestä komissio on tehnyt sekä tosiasialliselta että oikeudelliselta kannalta virheen tarkastellessaan alueellisten säästökassojen ja CNCA:n muodostamaa verkkoa yhtenä tuensaajayrityksenä, siis tässä tapauksessa notaaritalletusjärjestelmään liittyvien tukien saajana. Crédit Agricole esitti, että sen kansainvälinen kehitys on ollut vaatimatonta ja että notaaritalletuksilla ei mitenkään ole pystytty rahoittamaan CNCA:n toiminnan kansainvälistymistä, koska notaaritalletukset on tehty konsernin alueellisiin säästökassoihin. Varat, joihin notaaritalletukset sisältyvät, kirjattiin pankin mukaan vain alueellisten säästökassojen taseeseen. Alueellisten säästökassojen mahdollinen ylijäämä, mukaan luettuna notaaritalletukset, sijoitetaan CNCA:han, mutta tämä tapahtuu markkinaehdoin ilman, että CNCA saisi tästä minkäänlaista etua.

(13) Crédit Agricole kiisti, että valtion luopuminen notaaritalletuksista koskevista korvauksista ja tästä johtuva järjestelmästä muutoin saatujen tulojen menetys olisi valtiontukea. Kyse ei ollut tuesta, koska valtio toteutti lukuisia toimenpiteitä, tällainen korvausvelvollisuus asettaisi

kyseenalaiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisen valtion taloudellisten toimenpiteiden harkinnanvaraisuuden ja koska periaatteena on, että viranomaisten toimenpiteet ovat yleishyödyllisiä. Crédit Agricole totesi myös, että yhteisön lainsäädännössä ei vaadita valtiota hyötymään taloudellisesti Crédit Agricolelle myöntämäänsä oikeudesta.

(14) Crédit Agricole väitti, että järjestelmään liittyvien vaatimusten vuoksi viranomaiset olisivat valinneet sen joka tapauksessa riippumatta notaaritalletuksiin oikeutettujen rahoituslaitosten luettelosta.

(15) Crédit Agricole korosti, että Ranskan korkeimman hallinto-oikeuden 27 päivänä maaliskuuta 1997 antamassa tuomiossa todettiin, että notaaritalletuksia koskevat säännökset olivat paitsi perustamissopimuksen 82 artiklan myös 86 artiklan mukaisia ja että ne eivät näin olleet voineet olla ristiriidassa perustamissopimuksen 87 artiklan kanssa. Crédit Agricole korosti etenkin, että AFB:n jäsenpankit tarjosivat tunnetusti vastaavanlaiset vakuudet kuin Crédit Agricole vasta sen jälkeen kun AFB määräsi 8 päivänä helmikuuta 1994, että notaaritalletukset korvattaisiin tarvittaessa kokonaissuudessaan tilanteessa, jossa AFB:n jäsenpankki ajautuisi konkurssiin.

(16) Crédit Agricole katsoi lisäksi, että komissio oli sekoittanut oletetun tuen tuesta saatavaan hyötyyn. Arvioidessaan Crédit Agricolen saamia etuja notaaritalletusten vastaanottamisesta ja säilyttämisestä komissio ei ole ottanut huomioon sitä markkinaosuutta, jonka Crédit Agricole saisi Ranskan maaseudulla ilman erityisjärjestelyjäkin (jos järjestelmä olisi yleisesti käytössä), eikä sitä osuutta, jonka hankkiminen siltä nykyisin estetään kaupunkialueilla. Crédit Agricolen laskelmien mukaan sen osuus notaaritalletuksista ilman sille myönnettyä erityisjärjestelyä olisi 12,1 miljardia frangia. Kun otetaan huomioon, että pankki vastaanotti 21 miljardia frangia notaaritalletuksia vuonna 1996, yksinoikeuden perusteella saadut ylimääräiset talletukset olisivat vain noin 9 miljardia frangia. Pankin mielestä määrä on vähäinen verrattuna sen koko talletuskantaan.

(17) Crédit Agricole katsoi, että notaaritalletusten kirjanpitoa koskevien tilintarkastusvelvoitteiden vuoksi ei ollut järjestelmän turvallisuustavoitteen mukaista, että notaaritalletuksia voitaisiin tehdä ulkomailla sijaitseviin rahoituslaitoksiin.

(18) Crédit Agricolen mielestä maatalouden tukeminen lyhytaikaisilla korkotukilainoilla oli perusteltua yleisen edun vuoksi.

IV

RANSKAN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (19) Komissiolle 9 päivänä huhtikuuta 1998 lähettämässään kirjeessä Ranskan viranomaiset esittivät huomautuksensa kysymyksiin, jotka komissio oli esittänyt aloittaessaan menettelyn.

a) *Crédit Agricolelle myönnettyjen oikeuksien alkuperä*

- (20) Ranskan viranomaiset ilmoittivat 9 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että Crédit Agricolelle myönnetty oikeus vastaanottaa ja säilyttää alle kolmen kuukauden notaaritalletuksia perustui 9 päivänä maaliskuuta 1953 annettuun säädökseen, jossa ei asetettu rajoituksia notaaritalletuksille. Ranskan viranomaisten mukaan myöhemmillä määräyksillä, jotka vahvistettiin oikeusministeriön 25 päivänä elokuuta 1972 tekemällä päätöksellä, jota täydennettiin 7 päivänä kesäkuuta 1973, kyseisiä oikeuksia rajoitettiin maaseutualueilla tehtävien alle kolmen kuukauden talletusten osalta.

- (21) Komissio pyysi Ranskan viranomaisilta 22 päivänä syyskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä todisteita, joiden avulla voitaisiin osoittaa, että yksinoikeudet oli myönnetty Crédit Agricolelle jo ennen perustamissopimuksen voimaantuloa. Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle 7 päivänä tammikuuta 1999

- jäljennöksen 9 päivänä maaliskuuta 1953 tehdystä oikeusministeriön päätöksestä, jossa todettiin, että niin kutsutut notaarien "vapaat" varat (lukuun ottamatta yli kolmen kuukauden talletuksia, jotka oli toimitettava CDC:lle) voitaisiin vuonna 1930 laaditun ohjeen mukaan tallettaa eri rahoituslaitoksiin, kuten Crédit Agricolen säästökassoihin,
- jäljennöksen valtiovarainministeriön 24 päivänä joulukuuta 1930 antamasta ohjeesta, joka osoitti, että Crédit Agricole oli jo vuodesta 1924 yksi notaaritalletusten vastaanottoon oikeutetuista rahoituslaitoksista.

b) *Syyt ja tavoitteet, joiden vuoksi notaaritalletuksiin liittyvät oikeudet otettiin käyttöön ja säilytettiin*

- (22) Ranskan viranomaisten mukaan kyseisten oikeuksien myöntämisen perustelut ovat: notaarin ammatin erityispiirteet ja tarve järjestää sen valvonta tehokkaalla tavalla, maaseutualueella toimivien notaarien mahdollisuudet käyttää pankkipalveluja ja vastaanotettujen varojen tallettaminen täysin riskittömästi. Viranomaiset muistuttivat, että notaarit ovat julkisia virkamiehiä, jotka toimivat vapaina ammatinharjoittajina. Notaarit ovat erityisvalvonnan alaisia, ja Ranskan korkein oikeus oli luokitellut notaarien kirjanpidon julkiseksi 19 päivänä marraskuuta 1914 antamassaan tuomiossa. Ranskan viranomaiset korostivat myös Crédit Agricolen toimintaa

maaseutualueilla, jossa sillä on selkeästi Ranskan suurin konttoriverkko. Sen konttorien osuus on vieläkin noin 34 prosenttia kaikista toimipaikoista. Yhteensä 64 prosenttia Crédit Agricolen pysyvistä toimipaikoista sijaitsee maaseutualueilla. Lisäksi viranomaiset korostivat Crédit Agricolen notaaritalletuksille tarjoamaa turvallisuutta. Pankki soveltaa rajoittamattomien ennakko-kuuksien järjestelmää, joka perustuu kaikkien alueellisten säästökassojen ja CNCA:n yhteisvastuullisuuteen. Konsernin sisäisen vakuusjärjestelyn vuoksi alueellisen säästökassan ajautuminen konkurssiin on epätodennäköistä ja notaaritalletukset on näin kokonaan katettu vakuuksilla.

- (23) Kuten komissio totesi aloittaessaan menettelyä, Ranskan viranomaiset korostivat myös, että vuonna 1990 perustettu maanviljelijöiden rahoituskulujen alentamisrahasto FAC toimii eräänlaisena vastineena notaaritalletusjärjestelmälle. Crédit Agricole maksoi rahastolle notaaritalletusten tuotoista 3,6 miljardia frangia vuosina 1990—1999. Tähän voidaan lisätä 300 miljoonaa frangia, jotka on myös saatu notaaritalletusten sijoittamisesta kansalliseen maatalouden katastrofirahastoon.

c) *Talletuskannan kehittyminen*

- (24) Ranskan viranomaiset esittivät yhteenvedon Crédit Agricolen notaaritalletuskannan kehittymisestä vuodesta 1973 alkaen. Siitä ilmenee, että vuosina 1973—1997 talletusten määrä oli 15,6—25,4 miljardia frangia (laskettu vuoden 1997 arvoon) ja että talouden suhdannevaihteluja lukuun ottamatta määrä on pysynyt huomattavan vakaana koko jakson ajan. Talletuskanta oli 19,6 miljardia frangia vuonna 1997 (keskiarvo).

d) *Notaaritalletusten hoitoon liittyvät kulut*

- (25) Ranskan viranomaiset vastasivat notaaritalletusten hoitamisesta aiheutuvia kuluja koskevaan kysymykseen, jonka komissio esitti menettelyä aloittaessaan, että näiden talletusten hoitoon liittyvät kulut olivat vuonna 1997 noin 1,77 prosenttia talletusten kokonaisarvosta. Viranomaisten mukaan kulut voidaan jaotella seuraavasti:

- i) 0,29 prosenttia kuluista aiheutui talletusten hoidosta ja maksuliikenteestä, kuten yritystileillä yleensäkin;
- ii) 1,49 prosenttia oli notaaritalletustilien erityispiirteistä johtuvia ylimääräisiä kuluja, joista
 - 0,11 prosenttia tiettyihin erityisiin tilitapahtumiin liittyviä lisäkuluja;
 - 0,96 prosenttia aiheutui siitä, että pääomanliikkeitä koskevia tavanomaisia sääntöjä ei voitu soveltaa;
 - 0,42 prosenttia erityisiä henkilöstökuluja.

Ranskan viranomaisten mukaan nämä kustannukset pienenevät todennäköisesti pitkällä aikavälillä Crédit Agricolen kaikkien toimintojen ja erityisesti tämän toiminnon tuottavuuden parantuessa. Tästä syystä kustannukset olivat suuremmat aikaisemmin.

e) *Crédit Agricole rajoittaa maatalouden lyhytaikaisen rahoituksen kustannuksia*

- (26) FAC:lle äskettäin tehdyn varojensiirron lisäksi viranomaiset huomauttavat 9 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että Crédit Agricolen alueellisten säästökassojen notaaritaluksista saama nettotuotto oli alusta alkaen käytetty rajoittamaan maatalouden lyhytaikaisen rahoituksen kustannuksia. Rahoitusta oli myönnetty vuoteen 1981 asti maatalous- ja talousministerien päätöksellä määritetyllä korolla. Sittenkin korot on vahvistanut CNCA siten, että rahamarkkinoiden keskimääräisestä kuukausikorosta on sallittu noin 30 prosentin vaihteluväli. Viranomaisten mukaan päätös lyhytaikaisten luottojen korkojen rajoittamisesta kumottiin vasta äskettäin 3 päivänä helmikuuta 1997 tehdyllä päätöksellä. Viranomaiset korostivat, että Ranskassa

vallitseva alhainen korkotaso on sittemmin vähentänyt tarvetta erilliseen maatalouden suojelumekanismiin.

f) *Crédit Agricolen keskimääräiset varainhankintakustannukset*

- (27) Ranskan viranomaiset ovat komission pyynnöstä esittäneet tietoja, jotka osoittavat, että Crédit Agricolen keskimääräiset varainhankintakustannukset viimeisen kymmenen vuoden aikana ovat pudonneet [...] (*) prosentista vuonna 1987 [...] (*) prosenttiin vuonna 1996 ja tässä vaihteluvälissä on pysytty koko ajan.

g) *FAC:n varojen käyttö*

- (28) Ranskan viranomaiset esittivät komissiolle 9 päivänä huhtikuuta 1998 lähettämässään kirjeessä eräitä täsmennyksiä vuotuisiin maksuihin FAC:lle ja näiden varojen käyttöön.
- (29) Viranomaiset ilmoittivat, että FAC:lle on alusta alkaen myönnetty seuraavat summat ja varat on käytetty seuraavalla tavalla:

TAULUKKO 1

FAC:lle myönnetty rahoitus ja FAC:n toiminta

(miljoonaa Ranskan frangia)

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	Yhteensä
Maanviljelijöiden velkojen uudelleenjärjestely	600	394	564	494	467	197	2 716
— koronmaksu	295	213	410	340	324	160	1 742
— konsolidointilainat	86	45	46	51	45	17	290
— saatavista luopuminen	219	136	108	103	93	15	674
— siirrot					5	5	10
Muut toimenpiteet (maatalouden katastrofit)			40	8	33	203	284
Yhteensä	600	394	604	502	500	400	3 000

Lähde: Ranskan viranomaiset.

- (30) Ranskan viranomaiset totesivat, että nämä toimenpiteet koskivat toisaalta Crédit Agricolen asiakkaina olevien maanviljelijöiden velkojen uudelleenjärjestelyä ja toisaalta FAC osallistui erityistoimiin, kuten rahoitti kansallista maatalouden katastrofirahastoa (Fonds national de garantie des calamités agricoles). Viranomaiset korostivat, että Crédit Agricole ja valtio sopivat vuosittain FAC:n ensisijaiset toimet. Järjestelyyn liittyi yleistä etua koskevia tehtäviä maaseudun hyväksi, ja FAC:n toimenpiteistä hyötyivät Crédit Agricolen asiakkaina olevat maanviljelijät eikä pankki itse. Toimenpiteet perusteltiin siten, että Crédit Agricole oli myöntänyt noin 80 prosenttia maanviljelijöiden pankkilainoista. Lisäksi korostettiin, että myös muille pankeille myönnettiin varoja samaan tarkoitukseen 20 miljoonaa Ranskan frangia vuodessa.
- (31) FAC:n toimenpiteitä ei Ranskan viranomaisten mielestä käytetty kompensoimaan Crédit Agricolen varainhankintapolitiikkaa, sillä Crédit Agricolen alueellisten säästökassojen luottotappioihin oli myönnetty vuodesta riippuen vain 15—19 prosenttia FAC:n varoja; 10 prosenttia toimenpiteistä oli

(*) Liikesalaisuus.

toteutettu luopumalla saatavista ja pääosa myönnettiin eri tuotannonaloilla vallitsevan tilanteen perusteella ja nuorille maanviljelijöille toiminnan aloittamiseen. Maanviljelijää kohden keskimäärin myönnetyn tuen määrä (noin 6 000 Ranskan frangia) on vaatimaton, ja se on viranomaisten mukaan myönnetty sosiaalisiin tarkoituksiin.

h) Yleisiä huomioita notaaritalletusjärjestelmästä

- (32) Ranskan viranomaiset kiistävät, että notaaritalletukset ovat valtion varoja ja että kyseinen toiminta vääristää kilpailua, kuten komissio esitti menettelyä aloittaessaan. Viranomaiset vastustivat erityisesti sitä, että valtio olisi luopunut sille kuuluvista tuloista, sillä hallinnolliset toimenpiteet ovat periaatteessa aina yleishyödyllisiä. Tästä syystä viranomaiset kiistävät, että notaaritalletuksia koskevaan yksinoikeusjärjestelyyn sisältyisi valtiontukea. Viranomaisten mielestä järjestelmä ei myöskään vaikuttanut yhteisön sisäiseen kauppaan.
- (33) Ranskan viranomaiset katsoivat, että notaaritalletusjärjestelmä otettiin käyttöön, jotta maaseutualueella voitaisiin säilyttää erityisesti notaarien ammattiin liittyvät yleistä etua koskevat vaatimukset.
- (34) Ranskan viranomaiset muistuttivat myös Ranskan korkeimman hallinto-oikeuden 27 päivänä maaliskuuta 1997 antamasta tuomiosta, jonka mukaan notaaritalletuksia koskeva sääntely ei ole perustamissopimuksen 82 artiklan määräysten vastaista.

i) Notaaritalletusjärjestelmän tulevaisuus

- (35) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 9 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että notaaritalletusjärjestelmää oli tarkoitus tarkastella uudelleen ennen kesää 1998. Tarkoituksena oli keskittää Caisse des Dépôts et Consignationsiin kaikki notaaritalletukset riippumatta niiden kestosta. Crédit Agricole menettäisi näin notaaritalletuksista saadusta tuotosta koituneet taloudelliset edut (ks. jäljempänä 61 kohta, Ranskan viranomaisten 28 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään esittämät sitoumukset).

V

ARVIOINTI TUESTA

V.1 Valtiontuen sisältyminen tarkasteltaviin toimenpiteisiin

a) Tuensaajajayritys

- (36) Tämän menettelyn aloittamista koskevassa vastauksessaan Crédit Agricole totesi, että komissio oli tehnyt tosiasiallisen ja oikeudellisen virheen rinnastamalla kaikki Crédit Agricole -konsernin yksiköt yhdeksi ja ainoaksi tuensaajaksi eli Crédit Agricoleksi.
- (37) Komissio toteaa seuraavaa:
- Huolimatta niistä erityispiirteistä, joita Crédit Agricole -konsernilla on erityisesti paikallistasolla keskinäisen yhtiömuodon ja säästökassojen itsenäisen aseman perusteella, se on kuitenkin selkeästi yhtenäisen kokonaisuuden muodostuva taloudellinen yksikkö. Crédit Agricolen vuoden 1997 toimintakertomuksen mukaan se on yhtenäinen ja hajasijoitettu yhtymä, joka rakentuu kolmesta tasosta (paikalliset säästökassat, alueelliset säästökassat ja kansallinen säästökassa) ja jonka rahoitusasemaa on tarkasteltava kokonaisuutena. Toimintakertomuksessa todetaan, että paikallisia ja alueellisia säästökassoja ja kansallista säästökassaa sitovien yhteisten etujen vuoksi Crédit Agricole esittää taloudellisen tilansa kuvaamiseksi tilinpäätöksen, joka vastaa muiden suurten pankkiryhmien konsernitilinpäätöstä. Näin ollen komissiolla, Crédit Agricolen kumppaneilla ja rahoitusmarkkinoilla ei ole pienintäkään epäilystä siitä, että Crédit Agricole täyttää kaikki oikeudelliset ja taloudelliset vaatimukset, jotka edellytetään sen määrittelemiseksi yhdeksi yritykseksi. Luokituslaitokset ovat tehneet luokituksensa konsernitilinpäätöksen perusteella, jonka konsernitase oli 2,514 miljardia Ranskan frangia 31 päivänä joulukuuta 1997. Konsernin luokitus oli 31 päivänä joulukuuta 1997 AA (Standard & Poor's) ja Aa1 (Moody's). Konsernin ja varsinkin rahoituslaitoksen luottokelpoisuusluokitus määrittää edellytykset rahoitusmarkkinoille pääsyyllä ja on siis olennainen tietolähde sen kustannusrakenteesta, joka voi merkitä sille joko etua tai haittaa saman alan kilpailijoihin nähden.

- Crédit Agricole on tässä menettelyssä esittänyt vain yhdet huomautukset, jotka Fédération nationale de Crédit Agricolen pääjohtaja ja CNCA:n varapääjohtaja ovat allekirjoittaneet. Vastaus esitettiin Crédit Agricolen nimissä. Jos CNCA katsoo, että tämä menettely ei koske sitä, komission on vaikea ymmärtää, miksi se katsoi tarpeelliseksi esittää yhdessä Fédération nationale de Crédit Agricolen kanssa puolustavia huomautuksia.
 - Ranskan viranomaiset korostivat, että yksi syy, jonka vuoksi Crédit Agricole katsottiin oikeuteksi notaaritalletuksiin, oli talletusturva, joka perustui kaikkien alueellisten säästökassojen ja CNCA:n yhteisvakuuksiin.
- (38) Näiden seikkojen perusteella Crédit Agricole -konserni voidaan selvästi luokitella yhdeksi yritykseksi. Komissiolla ei siis ole syytä muuttaa menettelyn alussa tekemäänsä arviota tuensaajasta eli siitä, että notaaritalletuksia koskeva yksinoikeus myönnettiin Crédit Agricole -konsernille (ks. asiassa 383/82, Intermills, annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio ⁽⁶⁾). Kysymys notaaritalletuksiin saadusta yksinoikeudesta koituneiden etujen jakamisesta konsernin sisällä on toisarvoinen, eikä komissio aio käsitellä sitä tässä menettelyssä.

b) Valtion varojen sisältyminen notaarien talletuksiin

- (39) Kuten Ranskan viranomaiset ovat korostaneet, notaarit ovat oikeushallinnon alaisia julkisia virkamiehiä, joiden ammitta säännellään tiukasti. Viranomaiset muistuttivat erityisesti, että korkeimman oikeuden oikeuskäytännön mukaisesti tiukkojen säännösten kohteena olevat notaarien tilinpäätökset ovat julkisia asiakirjoja. Viranomaiset totesivat 9 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että voimassa olevat säännökset osoittavat, että notaarien tekemät talletukset eivät ole tavanomaisia talletuksia. Notaaritalletuksia koskevaa sääntelyä ei näin ollen voida arvioida ainoastaan pankkialaa koskevien sääntöjen perusteella, vaan arvioinnissa on myös otettava huomioon yleinen etu. Viranomaisten esittämien tietojen perusteella käy selkeästi ilmi, että Crédit Agricole on muodollisten säännösten nojalla useaan otteeseen vahvistettu tarkasti määriteltyjen edellytysten mukaisesti oikeuteksi notaaritalletuksiin.
- (40) Komissio voi näin ollen todeta, kuten se teki menettelyä aloittaessaankin, että
- valtion harkinnanvaltainen tukitoimenpide, jolla myönnetään kyseinen yksinoikeus, tuottaa Crédit Agricolelle suoraan tuloja,
 - valtio käyttää ohjaavaa valvontavaltaa niiden varojen kohdistamisessa, jotka ovat peräisin notaareille, eli viranomaisten alaisuudessa toimiville oikeushallinnon alaisille virkamiehille, tehtävistä pakollisista talletuksista.
- (41) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on pääteltävä, että notaaritalletusjärjestelyssä on kyse varoista, jotka on luokiteltava valtion varoiksi. Ranskan viranomaiset viittasivat korkeimman oikeuden oikeuskäytäntöön, jonka mukaan notaarien tilinpäätökset ovat julkisia asiakirjoja. Tämä käytäntö vahvistaa päätelmän paikkansapitävyyden.
- (42) Tämän menettelyn aikana viranomaiset mainitsivat velvollisuuksista, joiden voidaan katsoa olevan vastineita, jotka voidaan vähentää Crédit Agricolen notaaritalletuksista saamasta tuotosta ja jotka kumoavat edun, joka liittyy siihen, että notaaritalletukset olivat Crédit Agricolelle lähes ilmaisia. Nämä seikat eivät kuitenkaan vaikuta siihen, että kyseessä olevaan järjestelyyn sisältyy valtion varoja.

c) Crédit Agricolen saama, etu ja kyseisiin toimeiteisiin sisältyvä tuki

- (43) Kuten komissio totesi aloittaessaan menettelyn, tuen käsitteeseen kuuluu positiivisten toimenpiteiden kuten varsinaisten avustusten lisäksi toimenpiteitä, joilla eri muodoin vähennetään yrityksen taloutta tavanomaisesti rasittavia kustannuksia, ja jotka ovat vaikutuksiltaan samanlaisia kuin avustukset (ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-387-92, Banco exterior de España ⁽⁷⁾).

⁽⁶⁾ Kok. 1984, s. 3809, perustelujen 11 kohta.

⁽⁷⁾ Kok. 1994, s. I-902, perustelujen 13 kohta.

- (44) Menettelyä aloittaessaan komissio korosti myös sitä, että luopumalla notaaritalletuksista saatavista korvauksista (lukuun ottamatta 1 prosentin provisiota notaareille) valtio luopui tilaisuudesta hankkia varoja, jotka se olisi voinut kyseisestä järjestelystä saada. Jos järjestely olisi toteutettu tavanomaisin markkinaehdoin, valtio olisi voinut alusta lähtien saada korvausta kyseisistä talletuksista. Se olisi myös voinut asettaa maksun (korko talletuksista), jota tarkistettaisiin säännöllisesti korkotason kehityksen ja pankkialan sekä kyseiseen järjestelyyn oikeutettujen rahoituslaitosten tuottavuuden paranemisen huomioon ottamiseksi. Tarkistuksessa olisi voitu hyödyntää eri pankkien välistä kilpailua, jotta voitaisiin valita kaikkien kilpailukykyisimmät pankit edellyttäen, että ne täyttäisivät vähimmäisvakavaraisuusvaatimukset talletussuojan varmistamiseksi. Tällöin valtion koroista perimiä provisiota olisi voitu korottaa.
- (45) Korvaukset ylimääräisestä varainhankinnasta rasittavat luonnollisesti yleensä pankin taloutta, jos Crédit Agricole olisi saanut talletukset tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, esimerkiksi osallistumalla pankkien väliseen tarjouskilpailuun, eikä valtion myöntämän yksinoikeuden perusteella. Crédit Agricole ei kuitenkaan maksa korvausta notaaritalletuksista, vaan se maksaa notaareille ainoastaan 1 prosentin provision talletuskannasta. Ennen menettelyn aloittamista viranomaiset perustelivat korvausten puuttumista siten, että Ranskan lainsäädännössä kiellettiin korvauksen periminen alle kuukauden talletuksista. Viranomaiset eivät kuitenkaan ole perustelleet tässä menettelyssä, miksi notaaritalletuksista ei ole maksettu korvausta, vaikka viranomaisten 3 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä todettiin, että noin 50 prosentissa kaikista notaaritalletuksista Crédit Agricolella talletusaika on yhden ja kolmen kuukauden välillä (yli kolmen kuukauden talletuksia ei tehdä Crédit Agricoleen, vaan ne siirretään Caisse des Dépôts et Consignationsiin). Näin ollen notaaritalletusten vastaanottamista ja säilyttämistä koskevat oikeudet, jotka saadaan lähes ilmaiseksi, poikkeavat tavanomaisista markkinaehdoista, jotka liittyisivät yleensä tällaiseen varainhankintaan.
- (46) Komissio pyysi Ranskaa ilmoittamaan Crédit Agricolen keskimääräiset varainhankintakustannukset, ja viranomaisten mukaan kustannukset olivat esimerkiksi [...] prosenttia vuonna 1987 ja [...] prosenttia vuonna 1996. Crédit Agricolen keskimääräiset varainhankintakustannukset näyttävät kuitenkin käsittävän vastikkeellista varainhankintaa, kuten pitkäaikaiset lainat, ja vastikkeetonta varainhankintaa, kuten yksityishenkilöiden talletukset. Jotta voidaan määritellä lainoihin liittyvä tuki, eli Crédit Agricolen kustannusten keventäminen verrattuna tavanomaisiin markkinaolosuhteisiin, olisi tarkasteltava marginaalikustannuksia eikä keskimääräisiä kustannuksia. On todettava, että lyhytaikaisten luottojen korot olivat Ranskassa 8,3 prosenttia vuonna 1987 ja 3,9 prosenttia vuonna 1996⁽⁸⁾. Näin ollen ei ole epäilystä siitä, että Crédit Agricolelle lähes ilmainen varainhankinta (lukuun ottamatta notaareille maksettavaa 1 prosentin provisiota) vähentää pankin tavanomaisia toimintakustannuksia ja vaikuttaa avustusta vastaavalla tavalla.
- (47) Näin ollen kyseessä oleviin toimenpiteisiin sisältyy valtiontukea toimintatukena, koska tuki keventää pankin tavanomaisia toimintakustannuksia.

d) Tukien vääristävä vaikutus

- (48) Toimintatuet ovat on erityisen vääristäviä, koska ne vaikuttavat suoraan tuensaajayrityksen tulokseen antamalla niille mahdollisuuden joko ylläpitää kilpailijoita korkeammat toimintakustannukset ilman, että niille aiheutuu haittaa kilpailukykyä puutteesta, tai saada suurempia voittoja ja parantaa siten rahoitusasemaansa. Toimintatuen vääristävä vaikutus on vielä suurempi kun tuen myöntäminen on jatkuvaa, kilpailu on tiukkaa ja kilpailevien yritysten voittomarginaalit ovat pieniä.
- (49) Saatavilla olevat tiedot osoittavat, että 1990-luvulla kilpailu pankkialalla on kiristynyt ja pankkien voittomarginaalit ovat tasaisesti supistuneet⁽⁹⁾. Ranskalaisten pankkien tilanne vaikuttaa epävakaa, sillä niiden kannattavuus on viime vuosina ollut heikoimmalla tasolla koko yhteisössä (ks. taulukko 2) ja se on parantunut vasta vuosina 1998–99. Tiukassa kilpailuympäristössä, joka johtaa voittomarginaalien kaventumiseen ja kannattavuuden laskuun, luottolaitokselle myönnettyillä toimintatuilla

⁽⁸⁾ Kolmen kuukauden nimelliskorko. Lähde: EC economic data pocket book, nro 12/1998, Euroopan komissio, Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto.

⁽⁹⁾ Euroopan keskuspankki, Possible effects of EMU on the EU banking systems on the medium to long term, helmikuu 1999, perustuu OECD:ltä saatuihin tietoihin.

on erityisen vääristävä vaikutus. Tämä viimeaikainen suuntaus jatkuu todennäköisimmin tulevinakin vuosina. Euroopan keskuspankin mukaan talous- ja rahaliitto kiristää kilpailua ja lisää pankkien kannattavuuteen kohdistuvia paineita ⁽¹⁰⁾. Se nopeuttaa pankkialan yhdentymistä Euroopan tasolla varsinkin rajatylittävän toiminnan osalta ⁽¹¹⁾.

TAULUKKO 2

Oman pääoman tuottoprosentti (ROE)

(omien varojen nettotuotto)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Itävalta	8,6 %	8,6 %	6,9 %	8,7 %	7,9 %	8,1 %	9,6 %	
Belgia	8,3 %	6,5 %	5,7 %	14,1 %	13,2 %	12,9 %	15,3 %	15,3 %
Tanska ⁽¹⁾	- 3,3 %	- 0,1 %	- 21 %	10,6 %	0,1 %	18,5 %	16,1 %	15,1 %
Suomi	5,6 %	- 11 %	- 49 %	- 29 %	- 25 %	- 7,9 %	8 %	15,2 %
Ranska	10,1 %	10,4 %	6,9 %	2,9 %	0,5 %	3,6 %	4,8 %	7,7 %
Saksa	11,9 %	14,4 %	13,2 %	13,6 %	11,8 %	12,6 %	12,3 %	
Kreikka ⁽²⁾	20,8 %	31,5 %	23,1 %	21,6 %	25,9 %	24,4 %	16,7 %	
Irlanti						20,2 %	20,1 %	18,4 %
Italia	12,2 %	9,9 %	7,5 %	8,8 %	3,0 %	3,7 %	5,1 %	3,4 %
Luxemburg ⁽²⁾	6,7 %	7,6 %	8,8 %	19,9 %	20,9 %	19,9 %	22,3 %	23,0 %
Alankomaat	12,3 %	12,7 %	13,9 %	15,9 %	16,2 %	17,0 %	17,6 %	
Portugali ⁽²⁾	12,5 %	12,4 %	8,8 %	9,2 %	7,3 %	7,7 %	10,7 %	13,1 %
Espanja	13,6 %	12,5 %	10,7 %	3,8 %	8,2 %	9,2 %	9,7 %	10,6 %
Ruotsi ⁽³⁾	3,0 %	56,3 %	17,0 %	5,7 %	19,1 %	21,1 %	24,0 %	13,0 %
Yhdistynyt kuningaskunta	14,4 %	8,6 %	7,3 %	19,3 %	27,4 %	28,6 %	25,6 %	26,4 %
Keskiarvo EU-14	10,9 %	11,5 %	8,1 %	9,0 %	8,2 %	10,0 %	11,0 %	
Keskiarvo EU-15						10,1 %	11,1 %	
Keskiarvo EU-11							12,2 %	12,2 %

Lähde: Euroopan keskuspankki, Possible effects of EMU on the EU banking systems on the medium to long term, helmikuu 1999, perustuu OECD:lta saatuihin tietoihin.

⁽¹⁾ Liikepankit ja säästökassat.

⁽²⁾ Liikepankit.

⁽³⁾ Liikepankit, ulkomaiset liikepankit, säästökassat ja vuoteen 1991 osuuspankit yhteensä.

- (50) Crédit Agricole on kannattava yritys, ja se on tuottanut suuria voittoja viime vuosina. Kyseessä olevat tuet (jollei niitä kompensoida vastaavilla ylimääräisillä kustannuksilla, ks. jäljempänä), jotka eivät olleet välttämättömiä kannattavuuden varmistamisessa, ovat antaneet sille mahdollisuuden kasvattaa

⁽¹⁰⁾ Sama em. julkaisu, s. 4.

⁽¹¹⁾ Euroopan keskuspankin kuukausikatsaus, huhtikuu 1999, Euroalueen pankkitoiminta: rakenteellisia piirteitä ja kehitysnäkymiä.

voittojaan ja kerätä lisää omia varoja jakamattomien voittojen ansiosta. Luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta 18 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/647/ETY⁽¹²⁾ pankkialalle asetettu vakavaraisuusvaatimus (ydinpääoman osuus on vahvistettu vähintään 4 prosentiksi painotetuista omaisuuseristä, ja omien varojen laajemmasta merkityksessä on oltava vähintään 8 prosenttia) on velvoite, joka rajoittaa luottolaitosten kasvukapasiteettia. Tämä pääomarakennetta koskeva velvoite koskee käytännössä kaikenmuotoisia yrityksiä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mutta pankkialalla se on pysyvä, välitön ja suoraan määrällisesti arvioitavissa. Vakavaraisuusvaatimuksen vuoksi sen noudattamisesta ei voida tilapäisesti luopua luottolaitoksen kasvustrategian perusteella. Juuri ja juuri vakavaraisuusvaatimuksen täyttävällä luottolaitoksella ei ole kasvumahdollisuuksia ennen kuin se pystyy hankkimaan uutta pääomaa tai kasvattamaan omaa pääomaansa tuottamalla huomattavasti voittoa. Tehottoman luottolaitoksen kasvumahdollisuudet ehtyvät nopeasti, kun taas paljon voittoa tuottavalla pankilla on sen kannattavuuteen perustuva kasvumarginaali.

- (51) Vakavaraisuusvaatimuksen perusteella on mahdollista arvioida melko tarkasti luottolaitokselle myönnetyn tuen aiheuttamaa kilpailun vääristymistä. Jos tuella on suora tai välillinen omia varoja korottava vaikutus, kilpailun vääristymistä voidaan arvioida painotettujen omaisuuserien avulla. Miljardin frangin toimintatuen avulla, joka johtaa voittojen kasvamiseen 0,6 miljardilla frangilla⁽¹³⁾ verojen vähentämisen jälkeen, jos voittoja ei jaeta vaan suunnataan pankin omien varojen korottamiseen, pankki voisi korottaa taseen painotettuja omaisuuseriä (ottaen huomioon 4 ja 8 prosentin vakavaraisuusvaatimukset) ja siis toiminta-astettaan. Tämä toimenpide merkitsee mahdollista kilpailun vääristymistä, joka painotetuissa omaisuuserissä mitattuna on noin 7,5—15 miljardia frangia (ilman kyseistä tukea pankki ei olisi pystynyt korottamaan painotettuja omaisuuseriään). Tämä osoittaa, että tuilla on huomattava vipuvaikutus rahoituslalla. Kyseisiä omia varoja voidaan myös käyttää siihen, että tuensaaaja hankkii vähemmistö- tai enemmistöosakkuuksia muista yrityksistä. Crédit Agricolen hallituksen puheenjohtaja totesi rahoitusalan lehdessä⁽¹⁴⁾ helmikuussa 1999 julkaistussa haastattelussa, että Crédit Agricolen 140 miljardin frangin omista varoista kolmannes oli käytettävissä uusia operaatioita varten.
- (52) Voidaan siis päätellä, että Ranskan myöntämällä tuella Crédit Agricolelle on selkeästi kilpailua vääristävä vaikutus rahoituslalla, kun otetaan huomioon se, että kyse on toimintatuesta, pankkialan taloudellinen tilanne Euroopassa, ranskalaisten pankkien huono kannattavuus ja pankkialaa koskevat erityiset vakavaraisuusvaatimukset.

V.2 Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (53) Komissio on ottanut huomioon Ranskan viranomaisen ja Crédit Agricolen huomautukset, joissa kiistettiin kyseisen tukijärjestelmän vaikuttavan yhteisön sisäiseen kauppaan. Myös seuraavat seikat pitää kuitenkin ottaa huomioon:
- (54) Koska komissio tutkii kyseisen tuen mahdollisia vaikutuksia koko Crédit Agricole -konsernin tasolla, on tarkasteltava konsernin kansainvälisiä ja varsinkin Euroopan toimintoja. Vuoden 1997 toimintakertomuksen mukaan pankki piti itseään vuonna 1997 johtavana suurasiakkaiden ja kansainvälisenä pankkina. Sen liiketoimet asiakkaiden kanssa muissa jäsenvaltioissa (Ranskaa lukuun ottamatta) muodostivat 37,9 miljardia frangia vuonna 1997. Tämä oli selkeästi vähäinen osuus sen kaikista liiketoimista asiakkaiden kanssa (noin 3 prosenttia), mutta määrä on kuitenkin varsin merkittävä, kun otetaan huomioon konsernin koko. Vuoden 1997 lopussa se oli suurin pankkikonserni Ranskassa ja yksi suurimmista koko Euroopassa⁽¹⁵⁾. Pankin ilmoituksen mukaan vuonna 1997 perustetun uuden tytäryhtiön, Indocamin, päämääränä on päästä johtavien omaisuudenhoitoyhtiöiden joukkoon Euroopassa. Pankki noudattaa aktiivista kehityspolitiikkaa Euroopassa, ja sillä on ollut aktiivinen osuus toiseksi suurimman italialaisen pankin Banca Intesan perustamisessa. Kyseinen pankki syntyi Banco Ambrosiano Veneton ja Cariplon sulautumisen myötä, ja Crédit Agricolen 30 prosentin osuus pankista tekee siitä pääosakkaan. Lisäksi sillä on 20 prosentin osakkuus portugalilaisesta Banco Espírito Santo -yhtymästä. Crédit Agricolen toimipisteitä on seuraavissa Euroopan kaupungeissa: Lissabon, Madrid, Bilbao, Gibraltar, Barcelona, Luxemburg, Lontoo, Hampuri, Frankfurt, Tukholma, Oslo, Helsinki ja Pireus. Toimintakertomuksessa vuodelta 1997 todetaan, että pankki

⁽¹²⁾ EYVL L 336, 3.12.1989, s. 14.

⁽¹³⁾ Yksinkertaisuuden vuoksi oletetaan, että verokanta on 40 %.

⁽¹⁴⁾ "Les Echos" -lehden haastattelu, joka julkaistiin keskiviikkona 10.2.1999.

⁽¹⁵⁾ Luokitustietojen antaman luokituksen (johon viitattiin Le Monde -sanomalehdessä, 17./18.1.1999) mukaan Crédit Agricole oli vuoden 1997 lopussa Euroopan viidenneksi suurin pankkikonserni varallisuuden perusteella.

tarkkailee mahdollisuuksia sen aseman vahvistamiseen Euroopan vähittäispankkimarkkinoilla ja sen vakaa rahoitusasema sallii tällaisen kehityksen toteuttamisen. Crédit Agricolen kansainvälinen kehitys edellyttää pääomanliikkeitä esimerkiksi osakkuuksien hankkimiseksi Banca Intesan tai Banco Espirito Santon kaltaisissa rahoituslaitoksissa, ja näin ollen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikutetaan. Konsernin yrityspankki Indosuez on yksi suurimpia ranskalaisia yrityspankkeja ja huomattava osa sen toiminnasta sijoittuu ulkomaille.

- (55) Vaikka näiden toimenpiteiden vaikutuksen arviointi rajattaisiin konsernin alueellisiin toimipisteisiin, kuten Crédit Agricole huomautuksissaan vaatii, on todettava, että kansainvälistä toimintaa ei konsernissa harjoita pelkästään CNCA. Vastoin huomautuksissa esitettyjä tietoja Crédit Agricolen vuoden 1997 toimintakertomuksessa korostetaan, että myös rajaseuduilla toimivien alueellisten säästökassojen kansainvälinen toiminta kehittyi vuonna 1997. Toimintakertomuksen mukaan Pyreneitten Gascognen alueellisen säästökassan toiminta Espanjan baskimaassa on kehittynyt, ja siitä syystä Bankoa, josta Crédit Agricolella on enemmistöosuus, liitettiin konserniin vuonna 1997. Toimintakertomuksen mukaan tämä toimenpide on osa alueellisten säästökassojen kansainvälisten toimintojen kehittämistä. Niiden on tarkoitus CNCA:n suostumuksella laajentaa vähittäispankkitoimintaansa naapurimaihin. Tällainen kehitys ei koske siis pelkästään Crédit Agricolen yrityspankkitoimintaa (corporate banking) vaan myös vähittäispankkitoimintaa, johon notaaritalletuksetkin kuuluvat.
- (56) Vaikuttaa siltä, että ylimääräinen varainhankinta ja tästä saadut voitot, jotka perustuvat notaaritalletuksiin, edistivät suoraan Crédit Agricolen toiminnan rahoittamista muissa jäsenvaltioissa.
- (57) Crédit Agricolelle myönnettyjen oikeuksien mahdollinen vaikutus ei rajoitu vain sen toiminnan laajentumiseen muissa jäsenvaltioissa. Kuten komissio korosti menettelyä aloittaessaan, vaikka luotto-laitokset voivat periaatteessa harjoittaa rajatylittävää toimintaa — siis talletusten vastaanottamista, otto- ja antolainausta — käytännössä toiminnan laajentamiseen ulkomaille on esteitä. Nämä esteet liittyvät yleensä kotimaisten pankkien suojautumiseen kilpailulta, mikä tekee ulkomaisten kilpailijoiden tulon niiden kotimaanmarkkinoille vähemmän kannattavaksi. Kyseiset tuet Crédit Agricolelle ovat tällaisia toimenpiteitä, jotka tekevät Ranskan kotimarkkinoista vähemmän avoimet ulkomaiselle kilpailulle sekä CNCA:n kansallisella tasolla että säästökassojen alueellisella tasolla. Tuet säilyttävät tiettyjen pankkitalletusten osalta voimakkaan kansallisen markkinajaon, mikä on vastoin perustamissopimuksen mukaista markkinoiden avoimuuden periaatetta tilanteessa, jolloin rajatylittävien operaatioiden määrä pankkialalla lisääntyy, kuten Euroopan keskuspankki on todennut. EKP:n mukaan kansallisten pankkijärjestelmien yhdentyminen riippuu kuitenkin edelleen verotuksen ja sääntelyn erojen poistamisesta jäsenvaltioiden väliltä ⁽¹⁶⁾.
- (58) Kyseiset toimenpiteet kuuluvat siis perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, koska ne ovat valtiontukea, joka vääristää kilpailua tavalla, joka voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

VI

PÄÄTELMÄT

- (59) Ranskan valtion Crédit Agricolelle lähes vastikkeettomasti myöntämä oikeus talletusten vastaanottamiseen ⁽¹⁷⁾ ja täysin vastikkeeton oikeus talletusten säilyttämiseen ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia toimenpiteitä, joihin sisältyy valtiontukea.
- (60) Komissiolle tämän menettelyn yhteydessä toimitettujen tietojen perusteella näyttää siltä, että kyseiset tuet ovat olleet voimassa jo ennen perustamissopimuksen voimaantuloa. Tästä seuraa, että

— kyseessä olevat tuet ovat laillisia, eikä niiden takaisinmaksua voida vaatia,

⁽¹⁶⁾ Ks. edeltävät alaviitteet nro 9—11.

⁽¹⁷⁾ Lukuun ottamatta notaareille maksettua 1 prosentin provisiota.

— kuten kaikkien voimassa olevien tukien tapauksessa, komission on tutkittava, ovatko ne perustamissopimuksen mukaisia; jos komissio toteaa tuet yhteisen edun vastaisiksi, sen on ehdotettava jäsenvaltiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen osalta.

- (61) Ranskan viranomaiset ilmoittivat 28 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyllä kirjeellään komissiolle virallisesti aikomuksestaan kumota Crédit Agricolen oikeudet notaaritalletuksiin ja keskittää notaaritalletukset Caisse des Dépôts et Consignationsiin, joka vastedes vastaa kaikkien notaaritalletusten säilyttämisestä. Valtionvarainministeriö huolehtii talletusten vastaanottamisesta maaseutualueella ja kaupungeissa. Viranomaiset ovat ilmoittaneet, että järjestely tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Se pannaan täytäntöön asteittain koko maassa siten, että järjestely on kokonaisuudessaan käytössä 1 päivänä huhtikuuta 2000. Viranomaiset ovat sitoutuneet toteuttamaan tarvittavat lainsäädäntötoimet, jotta notaaritalletusjärjestelmää saadaan muutettua pian tämän päätöksen tekemisen jälkeen.
- (62) Komissio on ottanut huomioon Ranskan viranomaisten antaman sitoumuksen. Se katsoo määrääjän kohtuulliseksi, ja koska Crédit Agricolelta poistetaan kokonaan ja pysyvästi oikeudet notaaritalletusten vastaanottoon ja säilyttämiseen, se toteaa, että tällä toimenpiteellä lopetetaan tämän perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn kohteena olleen tuen myöntäminen Crédit Agricolelle. Sitoumuksen vuoksi ei vaikuta tarpeelliselta tutkia tuen yhteensoveltuvuutta perustamissopimuksen kanssa tai aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio voi siis lopettaa asian käsittelyn,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Ranskan toimenpiteet Crédit Agricolen hyväksi, joiden perusteella se sai oikeuden ottaa vastaan ja säilyttää notaaritalletuksia maaseutukunnissa, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet ovat voimassa olevaa tukea, joka on myönnetty ennen perustamissopimuksen voimaantuloa. Koska Ranska on sitoutunut poistamaan ne 1 päivään huhtikuuta 2000 mennessä, tämä menettely lopetetaan.

2 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta ne toimenpiteet, jotka se on toteuttanut poistaakseen 1 päivään huhtikuuta 2000 mennessä Crédit Agricolelle notaaritalletusten vastaanottamiseen ja säilyttämiseen myönnetyt oikeudet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 14 päivänä heinäkuuta 2000,
"RINAVE — Registro Internacional Naval, SA" -laitoksen hyväksymisestä neuvoston direktiivin
94/57/EY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1876)

(Ainoastaan portugalkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/481/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 94/57/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kolmen vuoden hyväksyntää koskevan pyynnön niiden laitosten osalta, jotka täyttävät kaikki liitteen vaatimukset, lukuun ottamatta liitteen jakson "yleiset määräykset" 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.
- (2) Portugali on esittänyt edellä mainitun direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaisen kolmen vuoden hyväksyntää pyynnön laitoksen "RINAVE — Registro Internacional Naval, SA" osalta.
- (3) Komissio on tarkistanut, että "RINAVE — Registro Internacional Naval, SA" täyttää kaikki edellä mainitun direktiivin liitteen vaatimukset, lukuun ottamatta liitteen jakson "yleiset määräykset" 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

- (4) Tämän direktiivin säännökset ovat direktiivin 94/57/EY 7 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon mukaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään "RINAVE — Registro Internacional Naval, SA" -laitos direktiivin 94/57/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmeksi vuodeksi tämän päätöksen tekopäivästä alkaen.

2 artikla

Tämän hyväksynnän vaikutukset koskevat ainoastaan Portugalia.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä heinäkuuta 2000,
Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien
naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2313)

(2000/482/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 715/90 kumoamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 30 artiklan,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista tai merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja tiettyihin maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavista järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta naudanliha-alalla ja asetuksen (EY) N:o 589/96 kumoamisesta 9 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1918/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1918/98 1 artiklassa säädetään mahdollisuudesta antaa tuontitodistuksia naudanliha-alan tuotteille. Tuonti on kuitenkin toteutettava kullekin kolmannelle viejämaalle säädettyjen määrien rajoissa.
- (2) Määrät, joista lupahakemuksia on jätetty 1 ja 10 päivänä heinäkuuta 2000 välisenä aikana, eivät ole asetuksen (EY) N:o 1918/98 mukaisesti luuttomaksi leikattuna lihana ilmaistuina suuremmat kuin Botswanan, Kenian, Madagaskarin, Swazimaan, Zimbabwen ja Namibian alkuperä tuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi tuontitodistuksia on mahdollista antaa haetuille määrille.
- (3) Olisi vahvistettava määrät, joille tuontitodistuksia voidaan hakea 1 päivästä elokuuta 2000 alkaen 52 100 tonnin kokonaismäärän rajoissa.
- (4) On aiheellista mainita, että tämä päätös ei rajoita terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä tuoreen lihan tai lihavalmisteen tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY ⁽⁴⁾, soveltamista,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot antavat 21 päivänä heinäkuuta 2000 luuttomana lihana ilmaistuja, tietyistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita koskevat tuontitodistukset jäljempänä esitettyjen määrien ja alkuperämaiden mukaisesti:

Saksa:

- 650 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 200 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita;

Yhdistynyt kuningaskunta:

- 850 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 500 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,
- 100 tonnia Swazimaasta peräisin olevia tuotteita,
- 950 tonnia Zimbabwesta peräisin olevia tuotteita.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1918/98 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää elokuun 2000 kymmenen ensimmäisen päivän aikana seuraavista luuttoman naudanlihan määristä:

Botswana:	13 076 tonnia,
Kenia:	142 tonnia,
Madagaskar:	7 579 tonnia,
Swazimaa:	2 983 tonnia,
Zimbabwe:	4 840 tonnia,
Namibia:	8 723 tonnia.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 215, 1.8.1998, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁴⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.